

Hlasatel byl založen
1. května 1891

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994
103
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 15. ČERVNA - ČÍSLO 6 - WEDNESDAY JUNE 15, 1994

Dnešní cena \$1.00

■ WASHINGTON

Prezident Clinton předloží svůj plán na reformu systému veřejné podpory - welfare. Pomoc rodinám se závislými dětmi bude brzy 60 let starý. Rekordní počet amerických rodin - 5 milionů - dostává měsíční šeky, což zahrnuje 34% zvýšení od roku 1989. Průměrný šek je teď \$388 měsíčně; není to dost na vychování rodiny, a není to splněním Clintonových slibů během volební kampaně. Sliboval vzdělání a přípravu matek na zaměstnání a péči o děti aby se mohla vycvičit na výdělečnou práci. A jelikož kongres se právě snaží schválit nějaký zákon o zdravotní péči, není čas na řešení problému "welfare".

Administrace se rozhodla, že dovolí více státům schválit nějaký druh plánů na zkoušku, jako má stát New Jersey, který se rozhodl odepřít zvýšení šeků matkám, které mají další dítě v době, kdy dostávají podporu. Nynější systém veřejné podpory je silně kritizován. Ve svých začátcích byl šlechtným pokusem, aby děti chudých matek nemusely být v sirotčincích, ale teď, podle kritiků, hraje roli "porodní báby", která pomáhá na svět dětem v rodinách, jež nemají možnost přežít. Matky, dosud teenagers, tvoří 42% rodin na podpoře, a dvě třetiny těchto matek nemají diplom z high school. Reforma

tohoto sektoru je nejvíce potřebná. Několik zákonodárců nečeká na prezidenta a již připravují plány na reformu veřejné podpory.

Korejci se domáhají náhrady za válku: k 22 ženám z Jižní Koreje, které ztratily muže a otce, se přidali jejich zastánci při protestu v Tokiu u Dietu, japonského parlamentu. Mnoho Korejců bylo odvedeno japonskou armádou, aby válčili proti spojencům.

TAJNÁ SLUŽBA

Zdzislaw Rurarz
Washington Inquirer, 27. května 1994

Skutečný - nebo iluzorní(?) - konec "studené války" a aféra Ames vedly v této zemi k debatě o roli a dokonce i užitečnosti národní tajné služby k sbírání informací. Někteří, jako na př. senátor Daniel Patrick Moynihan (D.-N.Y.) jdou tak daleko, že by chtěli docela zrušit CIA.

Než jsem žádal o politický azyl v této zemi, měl jsem víc než 25letou zkušenost v tajné službě. Myslím, že mohu přidat k debatě svůj hlas.

K tomu ještě to byl sám Boris Jelcin, který mě inspiroval k napsání tohoto článku.

Skutečně, jak bylo hlášeno v Moskvě 29. dubna, Jelcin přednesl řeč 27.
pokračování na str. 5

Americe je jedno, kdo vládne v Haiti

Jeffrey Hart
Conservative Chronicle, 25. května 1994

12. května - Ohledně situace v Haiti mám dvě domněnky. První je, že neexistuje skoro žádná podpora ve Spojených státech pro vojenskou expedici na Haiti, jejímž cílem by bylo znovu dosadit sesazeného Jeana Bertranda Aristida za prezidenta. Opakuji, neexistuje žádná podpora pro jakoukoli takovou iniciativu mezi obrovskou většinou voličů, nebo v kongresu. Clinton by šel do Haiti skoro úplně bez politické podpory.

Pokrač. na str. 4

Mudrc se vrací do Ruska

John J. Metzler, 4. června 1994

Manchester, Vermont - Uprostřed teplé a zelení hýčící nádhery dlouho očekávaného jara odejel Alexandr Solženicyn ze svého milovaného, avšak adoptovaného Vermontu, aby se vrátil do svého milovaného Ruska, s kterým je svázán. Opustil svůj venkovský útulek, nyní se koupající v čtyřiceti odstínech zeleně, pro chmurnější politický terén.

Epický návrat Alexandra Solženicyna do Ruska není o nic méně politický zázrak než splnění morálního poslání; největší žijící autor Ruska a nejvíce oslavovaný laureát Nobelovy ceny přišel domů do země, kterou popsal jako "zmučenou, omráčenou a změněnou k nepoznání".

Jeho exil uprostřed pastorální izolace Cavendishe ve Vermontu od r. 1976, ironicky uchoval tohoto mudrce Ruska - který byl dlouho předmětem posměchu jak Sovětů, tak západních levičáků jako "irelevant-

Pokrač. na str. 4

Francie a volební kampaň do Evropského parlamentu

Adolf Bašta - RFE

Politická Paříž zažila začátkem druhé poloviny května opravdu studenou občanskou sprchu v podobě rozsáhlého průzkumu veřejného mínění, z něhož vyplynulo, že pár týdnů před vlastními volbami do Evropského parlamentu francouzští voliči ve více než 50 procentech dotázaných prohlašují, že pokud nedojde k žádné mimořádné události, tak k volebním urnám 12. června raději nepůjdou.

Francie, země, která tak vášnivě diskutovala o užitečnosti Maastrichtských dohod pro zítřejší evropskou unii, dnes opravdu obtížně hledá svou

Pokračování na str. 5

■ Německo

Nemecké spolkové zhromaždenie zvolilo v berlínskej budove Reichstagu za najvyššieho predstaviteľa krajiny kandidáta kresťansko-demokratickej a kresťansko-sociálnej únie a doterajšieho prezidenta Ústavného súdu Romana Herzoga. Do prvého kola volieb nastupovalo päť kandidátov. Okrem spomínaného Romana Herzoga sa o funkciu prezidenta uchádzal ministerský predseda Severného Porýnska-Westfálska Johannes Rau, ktorého podporovala opozičná Sociálne-demokratická strana, ďalej kandidátka Strany slobodných demokratov - FDP Hildegard Hamm-Brucherová, profesor medicíny z bývalého Východného Nemecka Jens Reich, ktorého nominovali Spojenectvo 90 a Strana zelených a kandidát Republikánskej strany Hans Hirzel. V prvom kole nezískal potrebnú väčšinu ani jeden z uchádzačov. Do druhého kola, v ktorom bola tiež potrebná nadpolovičná väčšina hlasov, už nenastúpil Jens Reich, pretože ho predtým podporilo len 62 prítomných, čo bolo menej ako očakával.

V treťom kole stačila k zvoleniu jednoduchá väčšina hlasov. Spolkové zhromaždenie pozostávalo z 1.324 poslancov. Polovicu z nich vyslala do Berlína dolná komora bonnského parlamentu - Bundestag a v druhej polovici boli zastúpení zástupcovia 16-ich krajinských parlamentov.

Nemecký prezident nemá priamu výkonnú moc, ale tento úrad je veľmi dôležitý, pretože presahuje reprezentatívne funkcie. Najvyšší predstaviteľ spolupracuje pri vytváraní vlády, schvaľovaní zákonov, menovaní a prepúšťaní spolkových sudcov a dôstojníkov. Pri voľbe spolkového kancelára má prezident právo nominovať svojho kandidáta. Najvyšší predstaviteľ podpisuje v mene Nemeckej zmluvy s inými štátmi a na návrh kancelára menuje alebo prepúšťa ministrov kabinetu. Má tiež právo rozpustiť parlament, ak navrhovaný kancelár nezíska v Bundestagu potrebnú väčšinu hlasov. Na plenárnych zasadaniach parlamentu je však spolkový prezident len obyčajným poslucháčom, čo znamená, že nesmie do debát zasahovať. Ústavný súd môže najvyššieho predstaviteľa aj zvrhnúť, a to vtedy, ak spolkový prezident vážne poruší svoje povinnosti.

Terajší najvyšší predstaviteľ Ri-

chard von Weizsäcker je azda najobľúbenejším prezidentom v dejinách Nemecka vôbec. Počas dvoch funkčných období mal veľké zásluhy na tom, že vzťahy Bonnu sa podstatne zlepšili najmä s bývalým Sovietskym zväzom, Poľskom a Izraelom. Veľký význam mal tiež jeho vplyv na prekonávanie problémov, ktoré vznikli v procese zjednocovania obidvoch nemeckých štátov.

Zvolenie Romana Herzoga na nemeckého prezidenta, samozrejme, uvítal najmä spolkový kancelár Helmut Kohl, ktorý potreboval dobrý výsledok pred nadchádzajúcimi októbovými parlamentnými voľbami. Popularita kancelára a jeho vlády v posledných mesiacoch poriadne poklesla, ale podľa posledného prieskumu verejnej mienky už opat' začína stúpať, čo zrejme súvisí s tým, že hospodárska situácia sa začína postupne zlepšovať. Čo do popularity občanov vedie v súčasnosti predseda opozičnej Sociálno-demokratickej strany Rudolf Scharping, ale jeho náskok nie je tak veľký, že by už teraz mohol sľubovať isté víťazstvo v parlamentných voľbách. Roman Herzog potreboval ku zvoleniu aj hlasy stúpcov Strany slobodných demokratov - FDP. Keby sa tento politik nebol stal spolkovým prezidentom, boli by tieto voľby nielen demonštrátnym gestom na adresu nemeckých

občanov, ale aj dôkazom toho, že FDP už nie je spoľahlivým koalíčným partnerom kresťansko-demokratickej a kresťansko sociálnej únie v bonnskom parlamente. Dnešné voľby by boli, teda, bývali začiatkom rozpadu nemeckej vládnej koalície.

■ CHICAGO

Dr. Lonnie R. Bristow byl v neděli jmenován prvním africko-americkým prezidentem AMA - American Medical Association. Tato organizace existuje již 147 let, a má tento týden výroční schůzi v Chicagu.

Bristow, 64, je internista ze San Pablo, Calif. a bývalý aktivista za občanská práva. Bude řídit organizaci o 290,000 členů a bude mluvit o této organizaci během doby, která slibuje být bouřlivou, během rozhodování o plánu zdravotní péče, o regulaci tabáku a násilnostech, které se rozšířily i do nemocnic.

Očekává se, že tento týden zabere zdravotní péče velkou část debat na konvenci AMA. Konservativní frakce této organizace usilují o zamítnutí některých klíčových bodů, o nichž se již ve Washingtonu uvažuje.

■ Haiti

Haitský zatímní prezident Emile Jonassaint, instalovaný armádou 11. května což bylo mezinárodně odsouzeno jako nezákonné, nařídil armádě, "aby se připravila na každou eventualitu."

81-letý bývalý soudce řekl, že Haiti "čelí velkému nebezpečí, riziku invaze a okupace. Bude bráněna. Haiti nesmí zemřít." Skončil svou řeč vzýváním boha woodoo Agawou.

Mluvěci vyslanectví Spojených států Stanley Schragar nazval prohlášení Jonassainta ilegálním podle haitských a mezinárodních zákonů. Jonassaint připoměl zakládající otce, kteří v r. 1804 získali nezávislost vyhnáním francouzských otrokářských kolonistů a nabádal Haitány, aby bojovali až do smrti "v odporu proti jakémukoli cizímu zásahu."

Po zvolení za prezidenta American Medical Association, Dr. Lonnie R. Bristow (vpravo) objal svého syna Roberta. Za nimi je žena doktora Bristowa Marilyn.

*****

■ JERUSALÉM, Izrael

Desetitisíce židů plnilo ulice Jerusaléma minulé úterý, tančících a zpívajících radostí nad návštěvou hasidického vůdce, který je proti existenci státu Izrael.

Rabin Moše Teitelbaum, vůdce proti-sionistické sekty Satmar, přijel do Izraele s dvěma tisíci svých stoupenců, aby navštívil satmarské Hasidy, zasvětil synagogu a aby kázal proti Izraeli. Jeho poslední návštěva v Izraeli byla v r. 1983.

"Žijeme podle jeho učení," řekl izraelský následovník Mayer Hirsh, "ale nevidíme ho každý den. Toto je jako svátek."

Izraelská armádní stanice odhadla vítající zástup na 100,000. Náboženské části Jerusaléma byly polepeny plakáty, nařizujícími ortodoxním židům, aby přivítali Teitelbaum a aby byli v tom nejlepším oblečení."

Mnozí z těch, kteří se dostavili k vítání Teitelbauma nebyli členy Satmaru, který s Izraelem čítá jen asi 5,000, ale jsou členy jiných hasidských sekt.

Stoupenci Satmaru veřejně odsuzují stát Izrael jako světskou demokracii a rouhavost. Věří že je hřích utvořit židovský stát před příchodem Mesiáše.

Davy se tlačily přes policejní bariéry, doslova visely z balkonů a pokukovali přes střechy když Teitelbaum přecházel Sabbath Square, středisko náboženského života v Jerusalémě.

Rabíni napomínali ženy, aby zůstaly za označenými bariérami, aby se nemíchala pohlaví, což je věrným ortodoxním židům zakázáno. Ale většina žen tomu nevěnovala pozornost, a některé byly strkány zpět světskými bezpečnostními hlídkami.

Czechoslovak Daily Herald
DENNÍ HLASATEL
Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):			
UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

VY PLATÍTE ZA OBHAJOBU BILLA

Prezident Clinton používá dolary poplatníků k vlastní obhajobě v obžalobě morálního obvinění.

SPOTLIGHT - Mike Blair

Prezident Bill Clinton používá advokáty Ministerstva spravedlnosti, fundované U.S. poplatníky, v pomoci jeho privátním advokátům v přípravě jeho obhajoby v obžalobě sexuální diskriminace, která byla proti němu podána Paulou Jonesovou.

Ona tvrdí, že Clinton použil proti ní extrémně hrubé sexuální kroky v době, kdy byl guvernérem Arkansasu. Ačkoliv statut zákona sexuální diskriminace již vypršel, říká, že trpěla v jejím státním zaměstnání protože odmítla Clintona, že byla vyobcována, zamítnuta pro povýšení, a proto z těchto důvodů podala diskriminační obžalobu.

Na žádost Bílého domu, Ministerstvo vnitra studuje zdali Clinton může být chráněn od žaloby sexuální diskriminace Jonesové v době, kdy je ještě v prezidentském úřadu.

V 1982 U. S. nejvyšší soud rozhodl, že prezidenté nemůžou být žalováni za činy, které spáchali zatím co byli v úřadě, ale čin, z kterého je Clinton obviněn, se stal před nějakými 20 měsíci, než se stal prezidentem.

BEZ VÝJIMKY

Mnoho legálních odborníků se shoduje v tom, že jelikož v tom čase nebyl prezidentem, musí jít k soudu zrovna tak, jako jiný občan.

Právě z těchto důvodů studují advokáti Ministerstva vnitra, jak by mohli pomoc obhájcem prezidenta, které vede všemocný washingtonský advokát Robert Bennett, bratr bývalého ministra školství Williama Bennetta.

Bennett je nyní taktéž obhájcem zástupce Dana Rostenkowského (D-II), mocného předsedy finančního výboru v Domě zástupců, který se hájí proti obvinění pro zneužívání veřejných fundů v skandálu, který zahrnuje Poštovní úřad Kongresu.

Je odhadováno, že legální obhajoba bude stát Clintona milióny. Práce, která je dělána v jeho prospěch personálem Ministerstva vnitra, pravděpodobně pod dozorem Generální prokurátorky Janet Reno, by mohla ku konci stát americké poplatníky dodatečné milióny.

Jonesová je jednou z několika jednotlivců zahrnující arkansaské státní policisty, kteří byli osobními ochránci Clintona, když byl guvernérem, a několik jiných žen, které též nyní obviňují prezidenta.

Obvinění, vznesená proti prezidentovi v případě Jonesové, jsou téměř nejhoršími, které kdy byly vznesené proti úřadujícím prezidentovi.

Jonesová v obžalobě říká, že když byla vlákaná do jeho místnosti v hotelu jedním členem jeho státní policie, Clinton se jí pokoušel několikrát sexuálně napadnout, potom si sundal kalhoty a žádal na ni, aby mu sexuálně vyhověla.

Pokud se to týče sporného používání advokátů Ministerstva vnitra Clintonom ve prospěch jeho obžaloby, jeden z obhájců Jonesové řekl, že se cítí "trochu přemožen."

"Ale David vyhrál jeho boj s prakem, a my věříme, že máme dosti dobrý případ," dodal obhájce.

U. S. PREZIDENT S KALHOTAMI DOLE?

Carl Hodek

To přece ani není možné! Jestliže člověk má trochu živé představy vidět Clintona bez kalhot, pak musí vidět něco směšného, jistě k smíchu, a možná že i k pláči. Záleží, jakým okem se díváte na nynějšího prezidenta, který před volbami lhal, během voleb lhal, a stále lže až se práší, ale najde se dosti lidí, kteří mu věří.

Chtěl bych ale poslouchat či slyšet rozhovor s jeho ženou Hillary po tom všem, co všechno vyšlo, a stále vychází, najevo o těch jeho večerních a ranních "závodních" bězích, které se v mnoha případech ani neuskutečnily, ale ten pot z něj jen tekla a pára z něj kouřila jako z továrny. A aby to opravdu vypadalo dobře pro Hillary, myslím to pocení, tak se ještě pokropil s vodou. Ne jistě ledově chladnou!

Jistě mnozí z vás čtenářů si pamatuje ten sofr s tou Anitou Hillovou, která neměla ani jednoho svědka, ale skoro zničila kariéru soudce Clarence Thomase ve Washingtonu při procesu jeho potvrzení Senátním výborem k Nejvyššímu soudu s jejím obviněním, že jí sexuálně jaksi poškodil, ale ne, že by jí napadl.

U. S. Národní organizace žen 'NOW' (National Organization of Women) stála pevně za tou Hillovou, i když ta neměla ani kousek důkazu o tom, co ona tvrdila. Jednoduše řečeno, žádný sexuální akt se nestal, slečna Hillová lhala! Ovšem, když všechno skončilo, Clarence Thomas byl potvrzen, milá slečna Hillová začala jezdit po celé Americe, vybírala dolárky a vyprávěla

ženám, jak se mají bránit v sexuálních situacích.

Samozřejmě dnes se chlap musí bát vůbec se na nějakou tu krasavici podívat, obzvláště když vypadá jako když ji někdo uhodil klepáčkem přes hlavu a byla přejetá nákladákem. Taková vás dnes soudí za sexuální pohled, který jí byl vámi náhodově hozen.

Ovšem nyní s prezidentem Clintonem to je jiná otázka. Ticho na straně organizace NOW! Klasický případ politické 'levice!' V případě Clintona je více žen, které on sexuálně buď obtěžoval, nebo i skutečně napadl. Jeho pomocní ochránci, kteří nyní o něm zpívají jako jihoameričtí kanárci, toto vše potvrzují. Tedy svědků je až dost, ale jedná se o 'levého' prezidenta, který má silnou podporu 'levých' sdělovacích prostředků.

Nyní ale bude hlavně na těch ženách, které ho žalují, nebo budou ho žalovat, aby rozpoznaly ty jeho spodničky, které on tenkrát měl ještě pevně na sobě, ne tedy dole, když se to, nebo ono, stalo! Nevím, zdali by ještě na některé z těch žen byly nalezené nějaké obtisky jeho prstů, ale to člověk nikdy neví! Ta technologie dnes je víc než báječná! Dnes kousnete do jabka, nikdo o tom neví, zahodíte to a za rok vás někdo bude soudit, že špiníte krajinu a dokáže vám, že jste to byl vy, jelikož jste tam nechal otisk pravého prstu a potom to pasuje obtisku vašich zubů! Tak kdo ví, jestli se nějaký ten obtisk, ať je to ten nebo ten, nenajde, i když to nebylo jabko.

Prezident Clinton má problému s celým světem až nad hlavu a ještě tohle na něj!

Ten sex opravdu jde do peněz! No, v případě pana prezidenta to budou peníze U. S. poplatníků, ne jeho! Snad se jeho sexuální 'klusání' poněkud zlepšilo a nebude muset tolik lhát jak nám všem, tak i jeho vlastnímu prezidentovi - jeho ženě!

■ WASHINGTON

Kongresní výbory připravují k schválení plány zdravotní péče a dělají značný pokrok od té doby co prezident Clinton v září uveřejnil své plány. Senátní komise, kterou vede senátor Edward Kennedy (D.-Mass), byla první, která dokončila návrh zákona zdravotní péče, ještě většího rozsahu než je plán prezidenta Clintona. Je zajímavé, že tyto plány navrhuje různá zvýšení daná na cigarety - Kennedy \$1.50 - víc než Clintonův návrh 75 centů na balíček. Plán Patricka Moynihana navrhuje daň \$2.

■ WASHINGTON

Prezident Clinton požádá společnost národů o "plný rozsah" sankcí k donucení Severní Koreje, aby dovolila nukleární inspekce. Tyto sankce by byly uplatňovány postupně kvůli zájmům spojenců - Japonska a Jižní Koreje. Nejtuzší sankce, jako embargo na olej a zákaz poukazů, které Korejci, pracující v Japonsku, posílají do Severní Koreje, by byly zavedeny později. Japonský úředník hlásil v neděli, že Čína myslí, že sankce nepomohou. Slíbila, že bude "hrát pozitivní roli" v úsilí Spojených národů rozřešit kritický problém Severní Koreje.

Oznámení úmrtí

Oznamujeme svým přátelům a známým smutnou zprávu, že nám zemřela naše milá manželka, maminka, sestra, tchyně a babička, paní

ANNA SIMO

rozená Kmošená
obydlí 2631 S. Ridgeland

Zemřela 13. června 1994 v 7.04 ráno ve věku 86 let. Narodena byla v roce 1908 v Mestecku na Slovensku.

Byla majitelkou Andy's Tavern, kde také pracovala a byla členkou Old Timer's Club na 26th a Ridgeland, SS. Peter a Paul Lutheran Church v Riverside.

Pohřeb drahé zesnulé se bude konat ve čtvrtek 16. června 1994 v 10 hodin dopoledne z kaple pohřebního ústavu H. Mařík a synové, 6507 W. Cermak Road, Berwyn, do chrámu Páně SS. Peter & Paul Lutheran Church, mše svatá bude v 10:30
Pohřbena bude na hřbitově Woodlawn.

V ZÁRMUTKU ZDE ZŮSTÁVAJÍ:

Andrew Simo, manžel
M. Andrew Simo, syn; Millie McComb, dcera;
George Kmosena, Steve Kmosena, bratři; Susan Pastorek, Eva Pitvorec, sestry; Steven Simo, Donald McComb, David McComb, vnuci; Melanie Simo, vnučka

Návštěvní hodiny ve středu od 3 do 9 PM

Americe je jedno...

Operace by se pravděpodobně obrátila v další Mogadishu.

Moje druhá domněnka je, že americkým zájmům nezáleží na tom, kdo vládne v Haiti - jestli je to Aristide nebo velitel armády generál Raoul Cédras, nebo i Al Capone. Haiti je jedna z nejméně důležitých zemí na světě, a jedna z nejhudších. Haiti je pro Hait'any. Jestli Hait'ané chtějí úkladně zavraždit Cédrase a znovu nastolit Aristida, dobře, at' to udělají.

Aristide sám není žádná "lilie". Je to bývalý kněz s násilnickou myslí a marxista, který byl význačný svými krev srážejícími řečmi, nabádajícími k zabiti jeho politických nepřátel. Jeho přívrženci prováděli potupné "neklacing", s gasolinem naplněnými pneumatikami, navlečenými na krky obětí. Je stěží překvapující, že Aristide byl vojskem sesazen. Kdo chce být "neklaced"?

Slyšíme, že Aristide byl demokraticky zvolen. Možná, ale co na tom? Haiti nikdy nebyla velkou demokracií, a nebyla velkou demokracií za vlády Aristida. Možná že vyhrál pomocí hlasů "zombies" (znovu ožilých mrtvých).

Sázím se, že civilní společnost je na tom lépe s Cédrasem než s Aristidem.

Politika prezidenta Clintona je "na cucky". Jeho hlavním cílem je zabránit dvěma stům tisícům Hait'anů, aby se přebrodili na břeh Floridy, která je státem s mnoha volebními hlasy.

Když Hait'ané přijali ve středu přísahu prozatímního prezidenta, Clintonova administrace řekla, že bude hledět zvětšit rozsah trestných sankcí, které Spojené státy uvalily na Haiti.

Je tu však určitý rozpor. Utažením našeho hospodářského embarga (zákazu vjezdu lodí a obchodu) proti Haiti provádíme politiku, která dělá život bídným pro obyčejné Hait'any - a tak je povzbuzujeme vydat se na lod'kách na Floridu. Kdybychom embargo ukončili, motivace k odplutí na lod'kách by se velmi oslabila.

Embargo jistě nemá žádný účinek na Cédrase a jeho přátele. Ti mohou dostat všechny doutníky, gasolin a Scotch podle svého přání.

Ale Clinton dále přiosťruje embargo a zdá se, že zároveň uvolňuje imigrační politiku. Dříve byli Hait'ané vráceni zpět americko pobřežní hlídkou, a pak s nimi bylo provedeno interview na Haiti. Ted' má být s nimi schůzka na palubě lodí, aby se dalo určit, zdali jsou "političtí" nebo "hospodářští uprchlíci" - což je vlastně bezvýznamné rozlišování za okolností našeho embarga. Pravděpodobně většina z nich bude poslána zpět.

Ale Clintona bičuje 30tičlenná skupina, kongresní skupina - caucus - a žurnalisté s ní sympatizující. Co tento caucus chce je, aby Aristide byl vrácen pomocí vojenské invaze do Haiti, jestli embargo zklame, což se jistě stane.

Clintonovým problémem je, že potřebuje podporu Černé skupiny (caucusu), aby měl jakoukoli naději na schválení svých zákonů o veřejné podpoře a péči o zdraví. Černá skupina kongresmanů má Clintona v moci. Děsivé slovo "rasismus" létá kolem pokud se týče Haiti. Clinton ztratil hlasy bílých Bushovi v r. 1992. Bez obrovské černé většiny by se byl ani nepřiblížil výhře voleb. A tak on a demokratická strana se dostali do nevolnictví hlasů černých, a černá předvolební rada - caucus - dělá zahraniční politiku ve Spojených státech.

Clinton je si dobře vědom toho, jak malou podporu by měla invaze Haiti. Proto, když lod'stvo nejmocnější námořní síly v historii se ukázalo v Port-au-Prince a vidělo v přístavišti několik lupičů s klacky, flotila se obrátila a plula domů.

Clintonova administrace je sevřena nebezpečnou ideologií, spojenou s takovými termíny jako "udržování míru", "budování národa" a "multilaterální akce". Je více než pochybné že tyto termíny mají v skutečném světě nějaký význam. Když jsou uvedeny v činnost, mohou vést ke katastrofě.

Rozumným řešením v Haiti by bylo najít rozumné lidi, podporující Aristida, a rozumné lidi, podporující Cédrase, a zařídít vyjednání dohody.

Ale Clinton je příliš zavázán Aristidovi, a je vězněm černých politických vůdců.

Mudrc se ...

ni". Dnes tento muž, kterého se tak dlouho tajně bál Kreml a který nebyl pochopen na Západě, odešel do Ruska doufaje, že najde ve své vlasti "paprsek světla".

Svou ohromující epickou cestou vlakem z Vladivostoku přes Sibíř do Moskvy vzdal se Solženicyn jednodušší, přímé cesty ve prospěch snivého vážného cestování, které vyvrcholí u pozlacených cibulovitých kopulí Kremlu. Dlouhá a těžkopádná transkontinentální cesta přes sedm časových pásem je sama o sobě typická pro filozofa 19. století, který se znovu seznamuje s Ruskem, čelícím novému, statečnému světu.

Solženicynovu historickou cestu výborně popsal korespondent New York Times Serg Schmemann: "Aby ukázal, že 20 let exilu jen prohloubilo jeho hromování, použil své první tiskové konference k výpadu na Gorbačova, reformátory podle vzoru Západu, na Vladimíra Žirinovského, a zvláště na komunistické utiskovatele. Jako prorok ze starých dob, vynořující se z ústraní, aby pokáral padlý svět, 75-letý spisovatel mluvil se zápletem a výmluvností.

Solženicyn připouští, že nemá žádnou formuli pro obnovu Ruska; říká však, že odpovědí není násilím se snažit "naroubovat"; na Rusko zkušenosti Západu. "Náš život, duchovně i jinak, musí být formován z našich vlastních tradic," je jeho mínění.

Solženicynova antipatie k hojně rozšířenému sovětskému humanismu na úkor duchovních hodnot vždy byla konsistentním tématem autorovy často osamělé krusády.

Rusové se dívají na jeho návrat s pohnutím, sahajícím od smíšených pocitů k překypujícímu nadšení. Michail Leontěv se vyjádřil v novinách Sevodňa (Dnes), že Solženicyn má pečlivě pěstovanou epochální ctnost - "čeho je třeba je: méně politického vůdce než symbolické morální kotvy v moři úplného zaprodání, politického cynismu a chameleonských způsobů."

Je význačné, že Solženicyn řekl, že Rusové se musejí postavit tváří v tvář hrůzám své stalinské minulosti; "nemůže být smíření bez duchovní očisty... utiskovatelé a popravčí musejí činit pokání." Zdůraznil, že Rusové musejí čelit dědictví gulagu jako Němci vzali na sebe zodpovědnost za hrůzy holocaustu v době Hitlerova režimu národního socialismu.

Solženicynův návrat označuje určitý okamžik v stále se ještě rozplétající ruské revoluci; jeho přítomnost přináší morální rovnováhu, on slouží jako vznešený duchovní vzor zemi v západu prudkých změn. Vermont bude postrádat tohoto ctěného hosta, ale dlouho zkoušené Rusko získá obra.

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechetných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjející. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtěte si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvučí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

■ WASHINGTON

Před dvěma měsíci Ukrajina slíbila, že zavře nukleární elektrárnu v Černobylu, ale americké autority se obávají, že si to ukrajinskí vůdcevoe rozmýšlejí. Důkazy, jako tajná direktiva prezidenta Leonida Kravčuka naznačují, že dva reaktory, stále ještě operující, nebudou zavřeny, a dokonce i třetí reaktor asi bude znovu používán. Zůstal by zavřen

pouze čtvrtý reaktor, který byl před osmi lety zničen. Ukrajina potřebuje energii, a staví nové reaktory. Západní vůdcevoe mají o problému debatovat příští měsíc, když se sejdou v Itálii na schůzce Skupiny sedmi. V americké administraci začal boj o to, kolik Západ má přispět na zavření nebezpečných reaktorů.

dubna posluchačstvu, které se skládalo z členů SVR, čili nevojenské tajné služby. Ale jak se zdá, jeho slova byla také určena pro GRU, ruskou vojenskou tajnou službu, jejíž účast na schůzi nebyla zřejmá. Kromě chvály ruské tajné služby, Jelcin prostě řekl, že tajná služba je teď víc potřebná než kdykoli v minulosti, protože současný svět se stává stále víc nepevným, neustáleným místem.

Dodal také, že se snížením vojenského vydání Ruska, "data, shromážděna tajnou službou se stávají nejdůležitější zárukou bezpečnosti." Jinými slovy zdá se, že když se vojenská vydání sníží, vydání na tajnou službu se zároveň zvýší.

Jelcin dále řekl, že ačkoliv nynější celková situace pro Rusko vypadá příznivě, může se v budoucnosti změnit, a proto záleží na tajné službě, aby byla první, která se o tom doví. Ve spojitosti s tím také poznamenal, že Rusko potřebuje "doktrinu tajné služby". Má již takové doktriny pro obranu a zahraniční politiku. Je zřejmé, že neřekl příliš specificky co tím termínem míní, ale bylo by zajímavé vědět, co si o té věci skutečně myslí.

Nakonec, a to zcela výslovně řekl, že tajná služba jsou hlavní "myslící hlavy" země se specifickou zodpovědností za odhadnutí možného budoucího vývoje.

V této spojitosti bychom měli udělat pár poznámek. Za prvé, na světě jsou pouze dvě země - Spojené státy a Rusko - schopné udržovat globální tajnou službu. Rusko, ne jako Spojené státy, ukazuje známky zvýšení takového úsilí, zatímco Spojené státy je radostně snižuje.

Za druhé, Rusko věří, že nynější "příznivá" mezinárodní situace se může zhoršit, zatímco Spojené státy tomu zřejmě nevěří.

Po shora zmíněném bych rád dodal pár dalších poznámek. Ve věku zbraní k masovému ničení - a v budoucnosti bude víc a víc stále mocnějších a exotických zbraní ve větším počtu rukou - tajná služba je obzvláště důležitá v době míru a ne v době války. I kdyby zpozorovala nukleární útok vteřiny po jeho startu, nesplnila by tato služba své poslání. Jejím úkolem je předpovědět připravovaný útok hodnou dobu před jeho provedením.

To znamená, že kromě velmi užitečných vynálezů vysoké techniky, schopných zjistit nadcházející útok, tajná služba musí mít dobře skryté lidské vyzvědače na území možného nepřítele. A se vzrůstem počtu takových potenciálních nepřátel (dnešní přátelé se mohou stát zítřejšími nepřáteli), to znamená, že sta ne-li tisíce operátorů tajné služby musí být umístěno v mnoha citlivých nepřátelských místech.

Takoví operatři opět musejí mít za sebou mnohem víc osob v "hlavním stanu". A tisíce různých analytiků, kteří se zabývají t.zv. "bílou výzvědnou službou" musí "přesít" hory veřejně přístupných informací, a hledat různé zdroje a stopy.

Jinými slovy, tajná služba je nákladná věc, zvláště proto, že "válka důvtipu" kterou vede, není nutně omezena pouze na válku střelných zbraní. Války vědecké, ekonomické, životního prostředí, náboženské, kulturní a zvykové nejsou o nic méně důležité, a někdy jsou snad dokonce důležitější než střelné války nízké intenzity.

Kromě toho se zdá, že nepřátelská tajná služba se uchyluje se svými operacemi k mocnému zločinnému podsvětí. Zaplavování nepřátelských zemí tvrdými drogami může být tak smrtelné jako bombardování. A rozšiřování zbraní k hromadnému ničení - stále se zvětšující "černé můry" nynějšího listva - je další případ k uvážení. A terorismus a sabotáž, k jejichž včasnému objevení budou možná zařízení vysoké techniky bezmocná, jen přidávají bídu k nouzi.

Spojené státy, jako každá jiná západní země, jsou ve velké nevýhodě v tajné službě ve srovnání s Ruskem. Prakticky žádní příslušníci Spojených států nebo příslušníci většiny západních zemí nežijí permanentně v potenciálně nepřátelských územích. Proto nemohou úspěšně proniknout do jejich nejcitlivějších míst. A verbování občanů nepřátelských zemí k spolupráci se západní tajnou službou je spojeno s velkými nesázemi. Takoví lidé jsou z tak zvaných "counter-intelligence societies". To znamená, že naverbování by mohlo být předstírané, protože takoví lidé by mohli být "double agents" - pracující pro obě strany.

Poslední, ale neméně důležité je to, že západní osoby, najaté do služby, jsou zpravidla nepřilíživě zběhlé v příslušné cizí řeči, a někdy nejsou obeznámeni s územím, kde operují. Také, ne jako ti v zemích dřívějšího sovětského bloku, nejsou tito možná ti nejlepší, jaké Západ může nabídnout. Nejlepší mozky jdou do obchodu, pak do umění a věd, a teprve potom do vlády kde ani "intelligence ani counterintelligence" nejsou ve velké vážnosti. V zemích bývalého sovětského bloku - a toto jistě zůstává pravdou - tajná služba - intelligence - měla vždy snadný přístup k "smetance národa" a mohla ji snadno naverbovat.

Dále, všechny západní tajné služby, obzvláště služba Spojených států, podléhají silnému a detailnímu dozoru různých mocných civilních orgánů. To dává v sázku přísnou tajnost služby. Není třeba říkat, že tomu tak není, řekněme, v Rusku. Tedy, jak říká Jelcin, "válka mozků" nikdy nepovolí a zdá se, že Rusko se na tu válku posiluje, kdežto Spojené státy hledají úlevu. Je-li tomu skutečně tak, mohly by toho Spojené státy jednoho dne litovat.

Francie a...

bývalou Evropu. A přitom o přízeň voličů, tedy o poslanecká křesla, soupeří ve Francii přinejmenším patnáct rozdílných kandidátek.

"Samotná idea společného evropanství, má přece budoucnost", opakuje francouzský premiér Eduard Baladur, který už v pondělí 16. května oficiálně zahájil ve městě Toulouse první předvolební shromáždění jednotné kandidátky francouzské vládní koalice, kterou vede právě starosta města Toulouse pan Dominik Bodys. Pokud máme věřit již citovanému průzkumu veřejného mínění, více než 30 procent Francouzů, kteří přece jen budou volit, hodlá právě pro kandidátku vládní koalice. Ale i tady jde spíše o politickou věrnost, než o evropské přesvědčení. Ještě hůř je na tom zdejší socialistická opozice. Její vedení zjišťuje, že ani kritika Evropy už levici příliš nemobilizuje. A tím méně její voliče. Pro socialisty v evropských volbách se ve Francii zatím předběžně vyslovuje méně než 20 procent voličů. A tak hlavní překvapení z těchto voleb přichází vlastně úplně odjinud. Díky iniciativě francouzských intelektuálů, filozofů a herců, se v Paříži místo o Evropě, začalo mluvit o Bosně. "Francie by měla zvykat evropskou neschopnost zaujmout jednotné stanovisko na Balkáně," říká na příklad francouzský filozof a publicista Bernard Henry Levi a jeho příznivci dodávají: "Pokud se političtí představitelé všech stran, které kandidují do Evropského parlamentu ve Francii, nevysloví k bosenskému dramatu, pak nemá cenu mluvit o Evropě."

V předvolební Francii prostě došlo k naprosto zásadnímu obratu a zdejší veřejné mínění se stále hlasitěji vyslovuje pro zrušení embarga na dovoz zbraní do bývalé Jugoslávie. Embarga, které podle zdejších názorů, postihuje především obranu bosenských muslimů. "Pokud se ani v předvolební kampani nepokusíme definovat alespoň náznak strategie pro návrat míru do Bosny, pak v Sarajevu zemřela jak idea evropské jednoty, tak i zítřejší evropská integrace," říkají francouzští filozofové Michel Ferrer, André Gluckschmann či Michelle Seer. Svět francouzské politiky a s ním nakonec i francouzský prezident Francois Mitterrand reagují zatím dosti podrážděně. "Od Maastrichtu, či od Bruselu je zatím do Evropy tak, jak si ji představují naši politikové, opravdu daleko," říká francouzský kulturní svět. Zdejší političtí pozorovatelé přitom s překvapením zjišťují, že francouzské veřejné mínění je v této otázce daleko tvrdší než jeho evropští sousedé. A co víc. Ve Francii samotné se dnes více než čtyři miliony jejích voličů hlásí k islámskému vyznání. A tak, a to je snad i pro Evropu Střední velice závažné zjištění, francouzský politický svět se prostě ještě před evropskými volbami 12. června určitě nevyhne, pokud chce politicky přežít, nové definici francouzských pozic k situaci na Balkáně.

STATE OF ART DENTISTRY

"New Patients Welcome"

ASTRA PACOLD, D.D.S. FULL MOUTH RECONSTRUCTION

- BONDING/COSMETIC
- PORCELAIN VENEERS
- BLEACHING WHITENING
- CROWN PORCELAIN/GOLD
- IMPLANT PROSTHETICS
- PARTIALS/DENTURES
- INSURENCE WELCOME

Phone Number — 447-0700

27 EAST BURLINGTON ST.
RIVERSIDE, ILL. 60546

CUT OUT THIS COUPON
FOR \$20 OFF ABOVE PROCEDURES

EXPIRES 7/31/94
MLUVÍM ČESKY

PROTEKCE.

Napsal

BEDRICH MORAVEC.

Jak dlouho by toto naše blaho trvalo?? Přes léto a dost. Ale já chci býti tvojí, takhle nejsem úplně šťastna. Čím déle v Hoříně meškám, tím déle oddaluji od sebe své štěstí. Vždyť jsem přijela jenom, abych nabyla jistoty, chceš-li se státi mým mužem, a teď jsem tu zbytečnou. Zítřej odjedu do Vídně, abych promluvila s otcem o našem spojení."

"Ale Bělo, to je teď věc nemožná. Musíš čekat, až se někde uchytím, z čeho bych tě mohl živiti?" zvolal Dolan s výrazem zoufalství. "Žádný hospodářský adjunkt nesmí se ženiti. Musíš čekati trpělivě, rok, dva, až najdu jiné místo, při jiném odboru. Když jsem šel k hospodářství, tu jsem ovšem na ženění nemyslel, vyhověl jsem jen přání své matičky, ale dnes vidím, že jsem chybil, mohl jsem za ten čas jinde lépe uplatniti svoje vědomosti. Mám chuť ku práci, teď ještě více, když vím, že budu pracovati pro tebe, jsem svědomitý a spolehlivý, dosáhnou tedy výnosnějšího místa při jiném odboru, než je tato panská služba."

"A můj zlatý, tak dlouho já čekati nechci a nebudu," zasmála se Blanka skoro rozpustile. "Chci býti už v zimě tvojí ženou a promluvím s otcem."

"Ale on mi tě nedá," namítal Dolan. Řekl to stísněným hlasem hledě na svou milenkou tázavě.

"O to nech starati se mně," odvětila stále se smějíc. "Otec mne miluje. Pozná, že moje štěstí spočívá jedině ve spojení s tebou a něco už vynajde. Ty bys, ubohý, snad k vůli mně se upracoval, a to já nechci. Chci, aby lásku ke mně nekališ ti starost o mou výživu, nechci-li ti býti obtíž. Otec musí uznati, žeš mne vrátil životu, žeš mne naučil pravé lásce a zachránil jedinou jeho dceru před zoufalstvím. Slyšíš, Bohouši, snad před samovraždou! I na to jsem často pomýšlela. Zachovals mi život, Bohouši."

"Ale Blanko, to dostanu místo vlastně s tebou," lekař se Dolan.

"Máš-li mne rád, tedy musíš svou hrdost zapřít. Bude to protekce, které jsi se vždycky bál, ale bude to protekce milující tě ženy. Tou snad nepohrdneš. Ostatně nevím ještě, co otec pro nás podnikne, ale něco učiniti musí, nechce-li mne viděti šílenou. Dlouho bych bez tebe žiti nemohla," hovořila vášnivě. "Nech tedy jen starati se mne! Uvidíš, že všechno dobře zařídím. My ženy jsme někdy vynalézavější než vy muži."

Jednoho dne přijel ředitelův kočár do Hořinského dvora a odvezl odtud Blanku i s jejím cestovním vakem.

Se všemi rozloučila se jen zběžně, jako by měla na kvap a ten její náhlý odjezd překvapil všechny, zvláště Žikanovy.

"Něco jí přelétlo přes nos," pravil správce a pohlédl tázavě na Dolana. Dolan jen pokrčil rameny. Nemračil se, neusmíval, tvář jeho byla klidná.

Také Ema podívala se na Dolana zvědavě jako otec a vidouc jeho klidný výraz obličej, řekla si v duchu: "Už je mezi nimi jasno." Sklonila hlavu a zapadla do svých myšlenek, že ani neslyšela, co otec a matka s Dolanem hovoří o tom náhlém odjezdu slečny radovic.

"Za tři dny dostal Dolan z Vídně dopis. Byl maličký, taková titěrná obálka, jako dětská hračka. Z obálky vynal dopis ještě titěrnější, ale zlíbal ho. Byl to první dopis od Blanky. Nahoře růžička a pod ní drobounkým písmem tři řádky: "Můj dobrý kmotříčku! Mluvila jsem s tatkem. Bud' pevným, všechno teď záleží na tobě. Líbá tě Tvá Běla."

Dolan četl zprvu stále jen ta dvě slova "Tvá Běla." Znělo to tak sladce. Teprve potom, když se mu přestaly ruce chvěti rozčilením a srdce volněji tepalo, četl také střed dopisu. Zdál se mu trochu tajemným, ale mávnul rukou v povětří a řekl si odhodlaně: "Co se toho týče, to mne nezná! Na pevnosti a odhodlanosti mi jistě scházeti nebude, kdybych se měl s celým světem o ní rváti. Na té dívce závisí celý můj život!"

"Máte jíti do Podhoří," oslovil jednoho dne Dolana správce a doručil mu dopis ředitelův. Dopis přišel ze zámku mezi úředními nařízeními.

Nestálo v něm nic, než: "Pan adjunkt Dolan dostaví se v neděli do kanceláře ředitelství k vůli důležité záležitosti. Gruber, ředitel."

"Dostanu výpověď, že jsem se opovážil pozdvihnouti svých zraků k ředitelově příbuzné," usmál se trpce Dolan octnuv se s osudným lístkem ve svém pokoji. "Ale nešť! Vždyť nejsem v Hoříně uvázán. Hlavní věc jest, že mne Blanka miluje a ostatní je hloupost. Oba jsme mladí a svět je široký. Někde na něm bude přece koutek, do něhož se vtěsnáme se svou láskou. Každý člověk má právo na své štěstí, a zrovna tohle řeknu ředitelovi, až mi bude vyčítati moji smělost."

Do Podhoří šel Dolan tedy s odvahou a klidem. Co mu mohl ředitel udělati? Propustiti ho, více nic. Do vysvědčení mu nemohl přece napsati, proč ho vlastně propouští. Takovými myšlenkami bavil se Dolan po celé dlouhé cestě. Šel pěšky, do městečka přišel záhy, protože vyšel z domova časně. Ani mu srdce rychleji nebilo, když veházel do zámku. V kanceláři mu řekli, že pan ředitel je ve svém bytu a zanechal tu pro něho rozkaz, aby se tam pan adjunkt odebral za ním, až přijde.

Dolan zaklepal na dvéře ředitelova bytu. Ani zde ho ještě odvaha neopustila.

"No, nic jiného z toho nemůže býti než okamžitá výpověď," povídal si a usmál se následkem vnitřního vzdoru. "Přece mne snad ředitel nebude přemlouvati, abych od Blanky upustil?"

Služka odkázala ho do salonu a Dolan byl překvapen zastihnuv tu paní ředitelovou. Přijala ho s jakýmsi dvojsmyslným úsměvem, kterému nerozuměl.

"Pán někam odešel," začala hovořiti stále se tak podivně usmívajíc a když jí byl Dolan políbil ruku, podržela chvíli jeho pravici a hledíc mu do očí, pokračovala: "Přijel včera ráno švagr z Vídně a překvapil nás zprávou, že jste si udělal známost s Blankou. Chce s vámi mluvit, proto vás pán pozval na dnešek. Švagr je v zadním pokoji. Račte tedy k němu, pane adjunkte! A mějte rozum, věc je skutečně vážná!"

Dolan pohlédl překvapen na paní. Tedy otec Blankin ho k sobě volá. Vše marné. Neustoupí! Dolan vzař odhodlaně za kliku a kráčeje řadou pokojů, šel jako udatný voják do rozhodné bitvy a jen si v duchu říkal: "Musí býti mou, kdyby se celý svět zvrátil."

Ani nevěděl, kolika pokoji prošel, až pojednou octl se tváří v tvář radovi.

Starý pán hleděl někam oknem do zámecké zahrady a když sem Dolan vstoupil, rychle se obrátil a upřel na vstoupivšího pronikavý pohled přes svůj zlatý skřípec.

Dolan se mlčky uklonil, čekaje, až ho rada osloví.

"Pane adjunkte, dcera se mi přiznala, že jste se do sebe zamilovali a přijel jsem, abych o té záležitosti s vámi pohovořil," začal Cechner klidně, nespouštěje s Dolana oka.

Dolan se zase jen uklonil.

"Slíbil jste Blance, že ji pojmete za choť," pokračoval Cechner.

"Slíbil, pane rado, a ten slib jsem také myslel upřímně," odvětil Dolan.

"Ale, milý příteli, přece nahlédnete, že já k tomu svoliti nemohu," řekl rada laskavým tonem.

Dolan zbledl, ale mlčel a hleděl pevně na Cechnera.

"A kdybyste snad měl v úmyslu čekati, až Blanka bude plnoletá a nebude mého svolení potřebovati, předpokládaje totiž, že vaše obapolná láska do té doby nevychladne, pak bych ovšem Blance nedal žádnou pomoc, když by se vdala proti mé vůli."

"Na to jsem byl připraven," vyhrkl Dolan. "Jestli je, pane rado, tohle poslední a největší váš právnícký důvod, pak zanechme dlouhých řečí a domluvme se zkrátka! Nechte si své peníze a dejte mi Blanku!"

Cechner se usmál.

"Tak mluví všichni zamilovaní," mluvil dále klidně. "My si nerozumíme. Kdybyste se ohlédl po nevěstě v kružích úředníků zdejšího velkostatku, dostal byste dívku mladou, hezkou a pomohlo by vám to k rychlejšímu postupu. A co byste získal s Blankou? Ovšem, nezapírám, že vás má rada, řekla mi to sama, ale rozvažte si věc zrale! Jste na zdejším velkostatku nejmladší, nepostoupíte dříve, až někdo umře, ale správcem nestanete se za mnoho let, zatím Blanka sestará, i kdyby vám po všechna ta léta zůstala věrnou a budete pak litovati, že jste se dal unésti svými city."

"V tom se mýlíte, pane rado," odvětil Dolan s pohrdlivým úsměvem. "Nebudu čekati, až se něco pro mne uprázdni na zdejším velkostatku, najdu si jiné zaměstnání." Cechner pohlédl na Dolana se strany a řekl, krčrameny: "Dostanete v tom případě chudou nevěstu a nevím, jak ji chcete uživiti."

"Na to mám jen jedinou odpověď," řekl Dolan zprudka. "Budu ji živiti tak, jako vy jste živil zvěčnělou svou choť, pane rado, práci; tím co vydělám svým duchem a svými rukama. Budu ji živiti jako poctivý muž."

Cechner se odvrátil na chvíli zase k oknu.

"Ale víte přece, co se s Blankou stalo před dvěma lety," pravil rada a hlas se mu chvěl. "Takovou věc přece nelze ženě odpustiti."

"Vím všechno, pane rado, ale vím také, že všechno lze odpustiti z lásky," řekl Dolan vřele. "Vy jste právníkem, nedivíte se, když se zločinci odpustí vražda a divil byste se, že milující muž odpustí dívce poklesek, který vlastně je jen přečinem těla a jeho žádostí, ale nikoliv chybou ducha? Divím se, že takovou věc nemůžete pochopiti. Vždyť je docela přirozená. Nemiluji Blanku přece k vůli její krásné tváři, kterou má konečně skoro každé mladé děvče a která během let zákonem přírody změň se v méně krásnou, ale miluji celou její bytost, takovou jaká je teď. A jakou byla dříve, než chybila, nedovedu si představit, protože jsem ji neznal."

Cechner zase se zahleděl do zámecké zahrady.

"Dobře tedy, kdybych svolil, dostanete chudou a k tomu ještě chorobnou ženu, jejíž láska přinese vám jen stálé starosti," řekl, když se opět k Dolanovi obrátil.

"Budou to moje starosti, pane rado," odvětil Dolan pevným hlasem. "Co mi povídáte, to všechno vím, a nemohl bych bez Blanky žiti i kdybych s ní jiného štěstí nedosáhl než toho, že ji budu moci ošetřovati v její chorobě, těšiti ji, trpěti s ní a povzbuzovati jejího ducha, aby neklesl, bude-li choroba pokračovati během let. Nemám jiné žádosti, než míti ji, třeba by po mém boku vadla, ale milována. To snad přece nejsou zámysly sobecké?"

Na to už Cechner neodpověděl. Hleděl na Dolana upřenými očima, ale za skly skřípce nebylo viděti, co ty jeho oči prozrazují. Pojednou starý pán přikročil rychle k Dolanovi a uchopiv ho za ruce, zvolal vesele: "Když jinak nechcete, tedy si Blanku vezměte!"

"Pane rado!" vzkřikl Dolan, ale další slova odumřela mu na rtech. Rozhrnula se portiera, kterou byly zakryty dveře do sousedního pokoje a Blanka jako srnka proběhla drobným krůčkem pokojem a ovinula ruce Dolanovi kolem krku.

"Běličko, moje, konečně jsi moje," jásal Dolan tiskna ji k sobě. Blanka nebyla s to pronést slova, jen se usmívala, ačkoliv jí slze stékaly po tvářích.

Za Blankou vystoupil z vedlejšího pokoje ředitel Gruber se svou paní. Ředitel se usmíval a paní ředitelová plakala. "Tak děti, pojd'me, ať oslavíme vaše zasnoubení," řekl Gruber, který nemiloval vzrušujících scén.

"Držel jsi se dobře, Bohouši," smála se Blanka tulíc se u stolu k Dolanovi. "Bylo mi tě líto, ale nemohla jsem ti pomoci, protože si otec té zkoušky přál. Ale bylo to už poslední tvé utrpení. Oplatím ti všechno, můj Bohouši."

"Ale nehněváte se na mne?" usmál se Cechner.

"Ani dost málo, pane rado," odvětil Dolan. "Byl jsem připraven na horší věci."

"Ale jak teď s vámi bude, milé děti," začal hovořiti ředitel Gruber. "Blanka si umínila, že nechce býti jinde než v Hoříně. Ale nemohu přece Dolana jmenovati správcem. To by vzbudilo všude zlou krev a já jsem vždycky rozhodným nepřítelem všeho protekcionářství. Nemohu přece jednati proti svým zásadám. Tak poslechněte, jak jsem to zařídil. V Hoříně zůstanete. Žikan půjde do Záboreč na tamnější dvůr, protože Záboreč se uprázdni odchodem tamnějšího správce do výslužby. A vy si Hořín od vrchnosti najmete na šest let. Dolan vystoupí ze služby a stane se nájemcem dvora. Bude-li se vám za těch šest let nájem vypláceti, prodlouží se vám nájem na dalších šest let. Kdybyste však prodělávali, zrušíme po prvních šesti letech nájem a Dolan bude ustanoven správcem Hořína. Zůstanete tam stále a Dolanovo povýšení nebude už tak nápadné. Tak co, Blanko, jsi spokojena?"

"Vy jste nejmoudřejší ze všech strýčků," smála se Blanka.

VI.

Dolan vrátil se do Hořína až ráno a přivezl ho ředitelův kočár. To bylo ve dvoře divení. Ale bylo divení ještě více, když brzy potom dostal Žikan svoje ustanovení do Záboreč a Dolan pověřen zatím správou Hořínského dvora.

"Přeji vám štěstí," řekla Ema loučíc se s Dolanem, když se s rodiči z Hořína stěhovala. "Stála vás ta láska velké boje, pane adjunkte?"

"Jenom duševní, slečno, ostatní všechno spadlo mi skoro do klína," smál se Dolan.

"Nepotřeboval jste tedy protekce," usmála se Ema jaksi bolně.

"Ne, slečno, všecko mi opatřila láska," tvrdil Dolan.

"Ze srdce vám toho štěstí přeji," řekla Ema podávajíc mu ruku. "Vy jste si ho zasloužil."

"Děkuji, slečno Emo, a přeji vám upřímně, abyste i vy brzy se svým štěstím se setkala," hovořil Dolan.

"To už nebude, pane adjunkte," vzdychla smutně. "Děvčata mého druhu nejsou zrozena pro štěstí."

"I proč ne," konejšil ji. "Najde se muž, který vám porozumí."

"Už se nenajde," ještě smutněji vzdychla Ema a pohlédla na Dolana, jako by chtěla říci: "Když nedostala jsem tebe, který mi rozuměl a dovedl mne oceniti, jiný už se nenajde. Mužů tobě podobných je málo."

Tak se rozloučili.

Když bylo po podzimních pracech, oznámil Dolan šafářovi, že odjíždí do Vídně pro svoji nevěstu a nařídil mu, aby zatím na všechno ve dvoře měl pilný dozor.

"Pan adjunkt se jede oženit a potom bude správcem," povídali si ve dvoře mužští.

"A jakou pak si asi přiveze paničku?" hádaly zase ženské.

A jednoho dne přijel Dolan a přivezl si Blanku.

"A krynda pána, to je naše kmotřička!" divila se Lopatová, pomáhajíc nové velitelce z kočáru. "A už v Hoříně zůstanete, kmotřičko?"

"Stále, stále tu zůstanu, Lopatová," smála se Blanka překvapené Lopatové.

"Vždyť jsem věděl, že to tak dopadne," řekl Lopata ostatním čeledinům.

"Zatím odváděl Dolan svoji mladou žínku do nově zařízeného bytu. Vešli sem držíce se za ruce a jedva Dolan dveře zavřel, Blanka vrhla se mu v náruč a řekla vášnivě: "Tak jsem tedy, Bohouši, tvojí! Ale kdybys mi někdy něco vyčetl, budu hned vědět, že jsem tě svou láskou učinila nešťastným a utopím se v rybníce za dvorem."

Dolan přivinul ženu k sobě a řekl vesele: "Neboj se! Na tu studenou lázeň nikdy nedojde. Mám tě rád a i kdybych neměl, vyčítati nedovedu nikomu."

Za několik dní přijel do Hořína Gruber, aby mladým manželům doručil nájemní smlouvu.

"A to vám povídám," řekl jim, "žádné stesky nesmí z Hořína přicházeti do zámku a když sem přijdu, chci viděti jen veselé tváře."

"Nebojte se, strýčku," odvětil Dolan s vážnou tváří, "v Hoříně najdete vždycky dva šťastné lidi, i kdyby na ně někdy takové ty všední starosti dolehly."

"Nu, tak si váš život představuji," řekl ředitel. "Utvoríte si tu svůj zvláštní svět a já časem přijdu se ženou, abychom se pokochali ve vašem mladém štěstí."

Po odchodu ředitelově dozvěděla se dvorská chasa, že Dolan najal Hořín na šest let se vším inventářem a se vši čeledí. "Budeme teď pracovati kmotřičkovi," radoval se Lopata a šafář, když tu věc čeledi oznámil, dodal: "Lepšího pána si ani přát nemůžeme, vždyť jste ho poznali, když tu adjunktoval."

Starosti teď dolehlo na Dolana dost, ale Blanka se o ně poctivě s ním dělila. Celá oživila, pomáhajíc svému muži v hospodářství. První zima uběhla jim skoro jen v líbáncích, ale na jaře, když začaly práce v polích, Blanka pojednou sesmutněla.

"Něco ti schází, Běličko?" tázal se jí jednou Dolan. "Cítíš se snad churavou? Ublížila ti zdejší zima?"

Blanka smutně zavrtěla hlavou a červenajíc se, řekla: "Bojím se, že budeme každou zimu trávit tak samotni. Bojím se, že nebudu míti děti. Chtěla bych míti dítě!"

"A nemáš jich ve dvoře dost?" smál se Dolan.

"Ale já chci míti své dítě, na které bych mohla přenést část své lásky k tobě," řekla jaksi vzdorovitě.

"Nu, v té věci si nikdo nemůže poroučeti," řekl, aby ji upokojil. "A snad by to dítě zničilo tvé zdraví."

"Aťsi!" řekla s neúprosným vzdorem. "Třeba bych chtěla zemřiti, ale dáti ti dítě, abys věděl, že tě miluji. Takhle si připadám, jako strom, kterému jarní mráz zničil první květ a on už nemůže nasaditi druhé plody."

"Ale Běličko, to jsou nápady!" děsil se Dolan. "Vždyť já po ničem netoužím, co osud nepřinese sám a způsobila bys mi bolest, kdybys se snad chtěla k vůli takové hlouposti státi sentimentální. Bud' trpěliva! Co není, může býti v pozdějších letech."

A Blanka se upokojila. Poznala, že ta věc nedovede zmenšiti lásku jejího muže.

A když Dolan byl nejpilněji zaměstnán se svou první sklizní, Blanka pocítila, že její štěstí je úplné.

"Hned prvním rokem budeme míti výtěžek," oznamoval Dolan radostně ženě.

"A budeme potřebovati, budeš míti dítě," řekla mu rdíc se radostí.

"Opravdu, Běličo?" tázal se políbiv jí na čelo.

Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Řím 8,31

Bochodeň

DNEŠKA

Číslo 2, ročník 1/1994

5.50 Kč

Úvodník

Dnes, skoro čtyři a půl roku po listopadu 89 můžeme směle konstatovat, že naše národy se postavily na nohy a začneme konečně pořádně žít.

Jak je nám předkládáno, ekonomická reforma funguje, privatizace se blíží ke zdárnému závěru a lid už snad dostal rozum, neboť v kostelích je po počátečních euforiích zase čím dál tím méně lidí, na novinových stánkách více pornografických časopisů a homosexuálové si chtějí adoptovat děti.

Ano, snad už se tedy budeme mít tak dobře, jako se mají na Západě. Pokud myslím „mít se dobře“ to, že se vykašleme na takové přežitky jako je víra, čest, morálka, čisté svědomí, vlast a pod. Co s tím, vždyť to zavazí, tak to odhodme, chceme se přece mít dobře, jezdit v luxusním autu, bydlet ve vile. Přece kvůli tomu, abych se měl dobře, nebudu chodit do kostela.

Je to tak, dnešní člověk vyškrtl tato slova ze svého slovníku. Zato ví, že za peníze si koupí všechno, proto udělá cokoli, aby jich měl co nejvíce. Třeba i zabije. Kdo má hodně, chce ještě víc. Kašle na to, co čeká jeho duši až odejde z tohoto světa. On už žádnou duši nemá, prodal ji přece za těch prvních třicet stříbrných, které mu pomohly postavit se na vlastní nohy, když kamarádovi je podrazil. A tak hurá do života, musíme urvat co se dá, po nás potopa. Žijeme přece v hektické době. Mimochodem kapsní slovník cizích slov z roku 1956 má pro výraz „hektický“ tuto definici: souchotinářský.

Opravdu souchotinářská doba. Svět, který se jako tuberák prokašlává ke svému tragickému konci a k tomu si zapálí svoji poslední opiovou cigaretu, nechá si ji připálit od svého úhlavního nepřítele a ještě mu za to poděkuje. Nevadí mu, že se u toho cynicky uchechtává a mne si ruce. Satan opravdu může jásat, jak se mu těch posledních sto let dařilo. Ovšem

bez vydatné pomoci lóžových bratří by to sotva dokázal. Vždyť jen na ukázkou uvedme několik známých osobností o kterých se všeobecně ví, že byli a jsou svobodní zednáři. Tak např. T. G. Masaryk, E. Bencš, M. R. Štefánik, V. Havel, Lev Trocký, V. I. Lenin, G. Bush, B. Clinton, Bela Khun a další a další. Pod tenkou slupkou humanity se skrývá nenávisť proti pořádku, víře a cti.

Za umělou gloriolou geniality je duševní marasmus, úlisnost a neskutečně křivý charakter. Za údajně mravným životem vykukuje notorický alkoholismus a smilstvo. Dav těmto géniům nadšeně tleská a staví pomníky. Umlčuje zdravý rozum a na jejich pokyn se vrhá do válek a revolucí. V nejhorším případě sbírá drobtý spadlé z jejich předpaných stolů. Dav, který při velké Francouzské revoluci povýšil děvku nad Boha. (svobodní zednáři se chlubí tím, že Francouzská revoluce byla jejich první velký úspěch). Dav, který v Listopadu na Václaváku cinkal klíči a volal: „ať jsi Petr nebo Pavel, prezidentem ať je Havel“.

Jakmile ale někdo z toho davu vystrčí hlavu už je bez ní. Příkladem máme dost a dosti. Nejen z doby před Listopadem. Běda tomu, kdo projeví soukromou iniciativu. To se nesmí. Nevadí, že má pravdu. Pravda se dnes nenosí. Svět chce být klamán. Dav pravdu slyšet nemůže, mohl by se obrátit proti tomu, kdo mu lhal.

Snad alespoň jeden ze čtenářů tohoto listu trošičku prohlédne a začne se ptát proč. Proč to jde tak a ne jinak. Začne se ptát odkud jsme a kam jdeme. Všechny odpovědi však najde jenom v jedné knize a to v Písmu Svatém.

Kdo hledá najde. Vždyť Ježíš sám je pravda a pravdu nám oznamuje (Jan 14,6). Je zbytečné před tím zavírat oči. Ta Pravda tady je, věř si nebo nevěř.

Často slyším argument typu: „Kdyby nějaký Bůh byl, tohle by nepřipustil“. Všechno do času. On to také nepřipustí a nezbyvá už moc času a zasáhne. Nemravnost světa volá o trest. Ve svém poselství z Dozulé z let 1972-8 Ježíš ohlašuje svůj příchod ještě před rokem 2000. Pře se rok 1994.

Buditel ☐

K O M U PŘEKÁŽEL

V minulém čísle Pochodně jsme se zabývali následníkem rakouského trůnu a okolnostmi jeho zavraždění. Nyní si chceme ve stručnosti přiblížit další významnou postavu období konce devatenáctého a začátku dvacátého století, jejíž osud, přestože naprosto odlišný, se přece jen v jednom bodě přiblížil osudu arcivévodě Františka Ferdinanda.

opustí a pošle jim někoho, kdo jejich chlapce zachrání.

Jednou se Alexandra doslechla, že kdesi daleko na Sibiři, na široké řece Tobol, ve vesničce Pokrovskoje žije svatý muž. Tak na scénu vchází Grigorij Rasputin.

„Ve vsi Pokrovskoje žije zbožný muž Grigorij. Stejně jako svatému Serafimovi a proroku Eliášovi je i jemu dáno, že dokáže zavřít nebe – a na zem padne sucho, dokud zase neporučí nebesům, aby se otevřela a vylila svou životadárnou vláhu.“ Tak o Rasputinovi mluvil rektor petrohradské teologické akademie otec Feofan. Tato slova se také donesla carevně Alexandře. Jaká však byla skutečná pravda? Byl to opravdu světec, jak tvrdili jedni, nebo nestoudný zhýralec, jak říkali druzí?

Grigorij se narodil jako syn rolníka Jefima Novycha. Jeho otec byl těžký alkoholik a časem propil všechnen našetřený majetek. I syn na sebe brzy upozornil svým nevázaným životem. Proto se mu začalo říkat Rasputin, což znamená „prostopášník“. Po čase odjel do Tobolska, kde sloužil jako podomek v hostinci. Tam se oženil se slu-

Sibiřský mužik Grigorij Rasputin, který se vešel do přízně carské rodiny a získal mimořádný vliv na státní politiku dvora

žebnou Praskovjou a měl s ní syna a dvě dcery. Do třicetky žil jako pijan, smilník a zloděj. Ve třiceti letech se najednou změnil. Potkal totiž mladého mnicha a ten v rozpravách přivedl tuto zbloudilou duši na jinou cestu. Od té doby se datuje tajemný život „svatého muže“ Grigorije. Jednou při mláčením obilí, když se mu domácí lidé posmívali, zapíchl lopatu do hromady zrní a odešel na pouť po svatých místech. Chodil tak víc než rok a když se vrátil domů, vykopal si v chlévě jeskyni a čtrnáct dnů se tam modlil. Potom se znovu vydal na pouť. V té době začal pronášet věštby a uzdravovat lidi. Pověst o něm jej předešla a dostala se až k uchu carevny. Ta nemeškala a povolala ho do Petrohradu. Jeho tajemná síla dokázala neustále zachraňovat malého careviče. Nebylo dokonce ani nutné, aby byl přímo u chlapce. Z mnohokrát popsáných příhod uvedme několik:

Telefonát z Carského Sela do Rasputinova bytu: chlapec trpí, bolí ho ucho, nespí.

Pokračování na str. 9

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA do konce května 1994..... \$629.00 od 1. června 1994..... \$729.00
- VÍDEŇ do konce května 1994..... \$659.00 od 1. června 1994..... \$749.00
- FRANKFURT do konce května 1994..... \$519.00 od 1. června 1994..... \$648.00
- MNICHOV do konce května 1994..... \$599.00 od 1. června 1994..... \$699.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 3 měsíců pobytu jen \$729.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Všesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, po sletu autobusový zájezd po Čechách a Moravě a rovněž do Vídně, Salzburgu, Budapešti, Bratislavy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

*****

SPARTA A.B.A. CHICAGO FODBALOVÝ ODDÍL

pořádá

v neděli 19. června 1994

svůj první letošní

Sparta piknik

Přijďte mezi nás a podpořte
svoji účastí Sparty

K tanci a poslechu hraje Audex

Jídlo a občerstvení
všeho druhu bude připraveno

Na Vaši návštěvu se těší
ORGANIZAČNÍ VÝBOR SPARTY

*****

GRISKA RASPUTIN?

„Dej mi ho“, praví do telefonu Rasputin panovnici. Když chlapec vezme sluchátko, řekne mu laskavým hlasem: „Copak že ponocuješ, Aljošenko? Nic tě nebolí, povídám ti, že ouško už tě nebolí. Spi.“

Za čtvrt hodiny nový telefonát z Carského: ucho už nebolí, dítě spí.

V roce 1912 ve Spale je následník na umření – udělala se mu podlitina a hrozí otrava krve. Lékařské kapacity jen smutně kroutí hlavami. Podle nich je konec neodvratný. Avšak carevna s tvří strhanou neustálým nočním bděním vítězoslavně ukazuje lékařům telegram od Rasputina: „Bůh popatřil na tvé slzy a vyslyšel tvé modlitby. Netrap se, tvůj syn bude žít.“ A chlapec se opravdu zanedlouho uzdravil.

V době války vzal s sebou Mikuláš následníka do hlavního stanu v Mogilevu. Alexej se nachladil a dostal obyčejnou rýmu. Jenže u něj stačilo, aby se trochu vysmrkal a už mu začala téci krev a nebyla k zastavení. Careviče odvezli s bezmocným doktorem do Carského Sela, kde je na peróně očekávala carevna. „Krev už neteče!“ ohlásil vítězoslavně chlapcův lékař.

„Já vím“, řekla klidně carevna. „A kdy to přestalo?“

„Kolem půl osmé ráno“.

Alexandra mu podala Rasputinův telegram: „Bůh ti pomůže, uzdraví se.“

Telegram byl odeslán v 6.20.

Pologramotný mužik ze Sibíře měl na panovnici celé Rusi obrovský vliv nejen proto, že léčil jejího syna, ale že léčil i její bolavou duši, unavenou tolika trápeními a nesnáze. Zachoval se sešit, ve kterém si carevna Alix (jak jí říkal Mikuláš) uchovávala Rasputinova proroctví a poučení. Na obálce je pod carevniným jménem neupraveným rozházeným písmem napsáno věnování: „Zde je můj mír, slávy zdroj, ve světle světlo, dárek mé drahé mámě. Grigorij.“ Říkal jí „máma“ – matka ruské země. Mikuláš byl „táta“.

Ovšem Rasputin i v době svého pobytu v blízkosti carského páru zůstal věrný svému jménu. O jeho nemravných excesech se vyprávěly pověsti. Neustálé výtržnosti, pitky a sexuální nevázanost patřily k němu stejně, jako aura tajemné mystické síly. Griška si troufal pořádat skandální pitky v nejlepších restauracích před očima celého Petrohradu. Ale jaký měl k tomu důvod? Měl přece vastní být, kde ho sice střežila tajná policie, ale přesto se tam mohl oddávat svým nemravnostem a pijáctví. On se však schválně předvádí nejširšímu publiku.

Rasputin byl vychytralý člověk s pohledem jako ostříž. Tuto ostrážitost v jeho očích zaznamenal každý. Proč byl ve svém chování tak málo opatrný?

Jeden z jeho nejvýstřednějších skandálů se odehrál v roce 1915. Přijel do Moskvy splnit svůj slib, že se v Kremle pokloní svatému hrobu patriarchy Hermogena. Tato svatá pouť však skončila divokou pitkou v proslulém restaurantu Jar. Přišel tam 26. března kolem 23. hodiny ve společnosti dvou dam z vyšších vrstev a redaktora jedné moskevských novin. Byli už v povznesené náladě. Obsadili separé a telefonicky si přizvali Semjona Kugulského, vydavatele listu Novosti sezona. Potom ještě ženský sbor, který zazpíval několik písní a tančil. Opilý Rasputin tančil kozáčka a potom si obnažil pohlaví a takto rozmlouval se šantánovými zpěvačkami. Některým rozdával vlastnoručně psané lístečky, na nichž stálo např. „Miluj nezištně“ apod. Bylo opravdu podivné, jakou společností se k tomuto výstupu obklopil: pozval si na flám hned dva novináře z významných moskevských listů! To si mohl dovolit pouze v případě, že si přál, aby se vše co nejdříve dostalo na veřejnost. A vskutku! Právě o to mu šlo, neboť zjistil, jaký má následek, když někdo o jeho chování informuje carevnu. Každý jeho veřejný

skandál okamžitě vyprovokuje jeho nepřátele. Vzápětí proti němu vystoupí před carem v naději na snadné vítězství. Sotva to však udělají, zmizí z paláce. Je to paradoxní, ale on svými výtržnostmi skutečně ničil své nepřátele. Věděl, že car ani carevna nikdy neuvěří, že by byl schopný dělat takové věci. Až do jeho zavraždění se Rasputinovi protivníci neustále chytají do nastražených pastí, aniž by tušili, že on už příčinu svého chování přesvědčivě vysvětlil jak carevně, tak i svým velkým obdivovatelům. Je prý „svatý muž“, který na sebe bere hříchy světa a kvůli prvotnímu hříchu na sebe bere dobrovolně trest veřejného bičování, tak jak to dělávali Boží blázni na staré Rusi – takto mysticky vysvětloval svoje nemravné řádění. Jak dosvědčil otec Grigorij Šavelskij, arcikněz carské armády a loďstva, vlastnila carevna knihu „Svatí Boží blázni ruské církve“ a měla v ní označena místa, kde se mluvilo o tom, že pomatenost se projevuje pohlavní nevázaností. Carevna byla skutečně připravena odpustit a omluvit jakoukoliv výstřednost, nemravnost či zvrácenost, kterou by sibiřský mužik spáchal. Byla na něm dokonale závislá, ona i její ubohý syn. A na nich dvou byl zase úplně závislý car Mikuláš. Rasputin měl carskou rodinu ve své moci. Mohl cokoliv, mohl radit a dokonce i vyhrožovat. Vše bylo omlu-

veno.

Rasputin směl radit i v otázkách politiky a i v tomto směru měl na cara velký vliv.

28. června 1914 byl v Sarajevu zastřelen arcivévoda František Ferdinand. V ten den dostal car Mikuláš na svou jachtu, kde trávil volný čas, dva telegramy. Jeden oznamoval sarajevskou událost a druhý informoval o tom, že na Sibíři, ve své rodné vsi, byl těžce raněn Griška Rasputin. Přepadla a bodla ho nožem jeho bývalá obdivovatelka Feonie Gusevová. Zajímavé na tom je to, že Rasputin, který měl tak obrovský vliv na cara, byl rozhodným odpůrcem války s Německem. Byla to pouze souhra náhod, že ve stejném čase, byť na jiném místě, byli napadeni a vyřazeni ze hry dva zarytí odpůrci vzájemné války, F. F. d'Este a Grigorij Rasputin? Nebo je to další kamínek v mozaice plánů na vytvoření celosvětové vlády? Vždyť právě ve chvíli, kdy vznikl tak kritický stav, byl odstraněn snad jediný člověk, který pomocí svého vlivu na cara mohl zabránit světové válce. Byl to právě on, kdo neustále opakoval, jaká neštěstí to může přinést a šeptal strašlivá proroctví. Nyní však ležel pobodaný ve vesnici na daleké Sibíři.

19. července 1914 šel car Nikolaj II. v 18.30 na večerní mši a když se vrátil, dozvěděl se, že Německo vypovědělo Rusku válku.

24. července: Rakousko vypovědělo válku Rusku. Situace je jasná. Miliony mužů půjdou na smrt ne pro svou vlast, jak si budou myslet, ale pro geostrategické plány kohosi, o němž ani většina z nich neví, jakou má moc a jak strašně je nebezpečný – pro světové Illumináty.

Rasputin po svém uzdravení posílá jeden telegram za druhým. Později se bude hodně

psát o jakémsi tajném telegramu, který poslal carevně a ve kterém předpověděl zkázu a neštěstí ve válce. I sama Alexandra za pobytu v Tobolsku o tom telegramu vyprávěla, ale v sešitě s Rasputinovy výroků nebyl založen ani opsán.

Carevna ve svém šerikovém pokoji v Carském Selu r. 1912

P. A. Stolypin, předseda ministerské rady v letech 1906-1911, zavražděný při oslavách 50. výročí zrušení nevolnictví v Rusku

To byl tedy příběh Grišky Rasputina, „svatého ďábla“, jak mu někteří přezdívali. Podívejme se však krátce na případ jiného významného muže carského impéria. Máme zde na mysli předsedu vlády a ministra vnitra v jedné osobě, P. A. Stolypina, který byl snad nejvýznamnější osobností ve vládě Mikuláše II. Stal se iniciátorem a hlavním protagonistou radikální agrární reformy, již se snažil čelit katastrofální hospodářské situaci a závažně rozněcovaným sociálním nepokojům. Skutečně se mu to do velké míry podařilo. Po jeho reformách nastává

v Rusku nebyvalý hospodářský vzestup a Evropa s údivem sleduje, jaký obrát na východě povstává. Francouzská vláda vyslala do ruska ekonoma Edmonda Terryho, který ve své studii „Rusko v roce 1914“ napsal: „Žádný z evropských národů nedosáhl takových výsledků. Do poloviny století bude Rusko v Evropě dominovat.“

Je naprosto příznačné, že člověk, který pozvedl Rusko z bídy a zmírnil nespokojenost národa, musel být odstraněn. Znovu zde nalézáme podobnost s Františkem Ferdinandem, který chtěl také pracovat pro dobro národů, jež mu měly být svěřeny, a měl v úmyslu zavést spravedlivou federaci a pomýšlel i na pozemkovou reformu. Pointa je nasnadě: vynikající osobnosti, pracující pro dobro vlastní a rozkvět monarchie, musí být zlikvidovány, aby lid mohl být štvan proti panovníkovi, aby každá nespravedlnost mohla být zveličována až do nebe a aby národy mohly být vrženy do revoluce. Nejinak tomu bylo i v případě Stolypina. V únoru 1911, při oslavách padesátého výročí zrušení nevolnictví v Rusku, byl zastřelen před očima cara Mikuláše. Ra-

Následník trůnu Alexej Romanov

Tentokrát se ještě Rasputin ze svého zranění vylíkal. Jeho konec nastal až v noci ze 16. na 17. prosince 1916, kdy byl zavražděn příslušníky carské rodiny, jímž byl pro svůj vliv na cara trnem v oku. Vražda se dlouho připravovala a sám Rasputin o tom buď věděl, nebo něco tušil. Předem sestavil proročskou závěť a ukázal ji carevně. Stálo tam: „Ruský care, věz, jestli tvoji příbuzní vykonají vraždu, nezůstane nikdo z Tvé rodiny, tj. nejbližších příbuzných ani dětí, naživu déle než dva roky... Zabije je ruský lid... Mne zabijí... Už nejsem mezi živými. Modli se, modli se. Buď silný! Pečuj o svůj vyvolený rod.“

Carevna jakoby v prvních dnech po Rasputinově smrti zkamenněla. Zpočátku sice vyváděla, ale pak se zklidnila a stala se téměř apatickou. Pochopila, že přichází definitivní konec. Konec, jenž předpověděl Rasputin.

A zanedlouho nato začala revoluce, první krok k rozdělení světa na dva tábory, komunistický a kosmopolitický. Toto rozdělení, v pořadí druhý krok k nastolení celosvětové vlády, bylo však plně dovršeno až po skončení druhé světové války. Nejdříve ale musí být vyražena celá carská rodina včetně malých dětí, aby se tak revolucionáři, kteří byli v drtivé většině Židé, krutě pomstili za carskou politiku vůči nim, za to, že nikdy nemohli v Rusku vládnout ani otevřeně pomocí koupěných titulů, ani skrytě pomocí kapitálu.

něný Stolypin stačil ještě panovníka přeznať křížem. Mikulášovy děti se tak poprvé staly svědky vraždy. Vrahem byl revolucionář naverbovaný jako agent tajnou policií.

O tom, jakou moc mělo v Rusku zednářstvo, jehož členy byli i vysocí šlechtici, důstojníci a policejní úředníci, nám mnoho naznačuje interpellace, která byla předložena v dumě 15. října 1911: „Lze dokázat, že v posledním desetiletí jsme svědky celé řady podobných vražd ruských hodnostářů za součinnosti vysokých úředníků tajné policie. Vydává se ilegální literatura, zakládají se dílny na výrobu bomb, připravují se teroristické akce. Tajná policie se stala nástrojem vnitrostátního boje osob a skupin z vládnoucích kruhů.“ Takovým způsobem se zednářským spiklencům podařilo během několika málo desetiletí rozvrátit nej-mocnější říši na světě, obrovské samoděržné ruské impérium. Svou destabilizační činností umožnili nástup bolševikům, kteří byli za pomoci a vydatné finanční podpory Rothschildů poslání do země a určení jako trestající ruka a úderná pěst Illuminátů, v jejichž čele stojí právě trust Rothschildů. To, že se sami zednáři nižších stupňů posléze stali obětí komunistického řádění, nic neznamená. Byli pouze použiti a pak ponecháni vlastnímu osudu. Vždyť logika zůstává stále stejná: Kdo slouží ďáblu, obdrží ďábel-skou odměnu.

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
 6226 W. Cermak Rd.
 Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

NA PRODEJ

Prohlídka domu na prodej majitelem. V neděli od 1 do 4 hodin. 4937 So. Lamon v Chicagu. Zděný dům s třemi ložnicemi, s formální jídelnou, centrálním chlazením, garáží, podlahami z tvrdého dřeva, "related living" - připravený k nastěhování. Tel. 312-523-6708.

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS. FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
 1100 Lombard Rd.
 Lombard, IL 60148
 (708) 268-1555

WICKES FURNITURE
 The Largest Furniture Retailer in Chicago
 Equal Opportunity Employer

PRÁCI HLEDÁ

Slušný, diplomovaný ošetřovatel hledá jakoukoli práci: úklid, nákup, zahrada, ošetřovat starší lidi. Dopravu mám: telefon 485-1320 nebo 484-1070.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minarik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek

- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

MAIL PROCESSOR, Executive Mailing Service, One Executive Plaza, Palos Hills, IL 60465. Strojní operátor k procesování pošty. Výhody. Plat: \$4.70-5.00 na hodinu plus bonus na hodinu. Dostavte se osobně.

HLEDÁ SE

Hledá se muž a žena, jednatel-dozorce do menší spolkové budovy. Byt a zařízení dle úmluvy. Pro další podrobnosti volejte (708) 863-0507.

Náš písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Earn up to \$2000.00 per week processing FHA/Hud gov't. refunds. No experience necessary. Call 1-213-653-1588, ext. 329, 24 hrs.

HELP WANTED

Přijmeme servírku, busboy nebo busgirl. Volejte Westchester Inn Restaurant, tel. (708) 409-1391.

OPERÁTOR NA KOMPJÚTRU

Executive Mailing Service, 7855 W. 111th St., Palos Hills, Ill. 60465. Seřizovat texty a tisknout na lasero-vých a nárazových kompjutrech. \$4.80-5.30 za hod. plus výhody.

PROCESOVÁNÍ POŠTY

Executive Mailing Service, 7855 W. 111th St., Palos Hills, Ill. 60465. Operátor stroje na procesování pošty. \$4.30-4.60 za hod. Plus bonus a výhody.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Naučte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
 BERWYN, ILLINOIS
 484-1700

P.S. WASHINGTON

a weekly column by U.S. Senator Paul Simon of Illinois

Standing Up to Evil

I was 15 years old when the invasion of Europe by Allied troops took place, old enough to remember it well, but too young to serve. (A few years later I did serve overseas in the Army.)

Three days before the recent 50th anniversary of D-Day, I visited an American military cemetery in Tunisia in North Africa where 2,800 of the 11,000 Americans who were killed in fighting in Tunisia are buried.

When you see those 2,800 crosses and Stars of David, you reflect on the senselessness of war and the need to prevent those casualties in the future. With each grave marker is the name, rank, military unit and state of residence of the person who died. Thomas M. Dunn and Charles W. Fletcher, both from Illinois, were two of the crosses I saw. Both were young men when they were killed, and I wondered about their families and the agony their families went through.

There are times when those who choose a path of violence must be stopped by violence. That was true of Hitler in World War II and it is true of criminals who haunt too many of our communities today.

I am not a pacifist, though I respect those who are.

There are times when those who choose a path of violence must be stopped by violence. That was true of Hitler in World War II and it is true of criminals who haunt too many of our communities today.

Each of us has the power to help reduce violence, by example in our families and communities and by supporting public policies that discourage violent "answers" to problems.

One evil man, Adolf Hitler, caused the deaths of millions.

But Hitler did not rise to power on his own. He was aided by a small group of followers and by a much larger group of people in Germany

who did not pay much attention to politics.

I'm sure there were people in Germany who said, "Those politicians are all the same. There's no difference among any of them."

And that always-ignorant comment helped to cause the indifference to political life that permitted a small group of zealots to put Hitler into power.

The observance of D-Day should be more than a tear-filled look at the past. We should also ask ourselves what we can learn from it.

One lesson to be learned is that when free people stand together with courage, tyrants cannot prevail. That was true in Europe 50 years ago, where we stood together,

and it is true in Bosnia today, where we are not standing together.

A second lesson is that we must use care in selecting leaders. People who want to maintain freedom must use their vote in an informed,

thoughtful way.

A third lesson is to reject leaders who appeal to the worst in us, to our prejudices and our fears. People in Germany who did not stand up to racism hurt themselves as well as their victims, just as people who do not stand up to racism in our country hurt themselves eventually, as well as the objects of hatred.

Whether it is Germany or Serbia or Rwanda, leaders who appeal to the worst in us should be rejected.

Those painfully beautiful American military cemeteries in other countries are powerful but silent reminders of what can go wrong if people don't take their civic responsibilities seriously.

Nebát se a nekrást. Masaryk

Nebát se a krást. Václav Havel

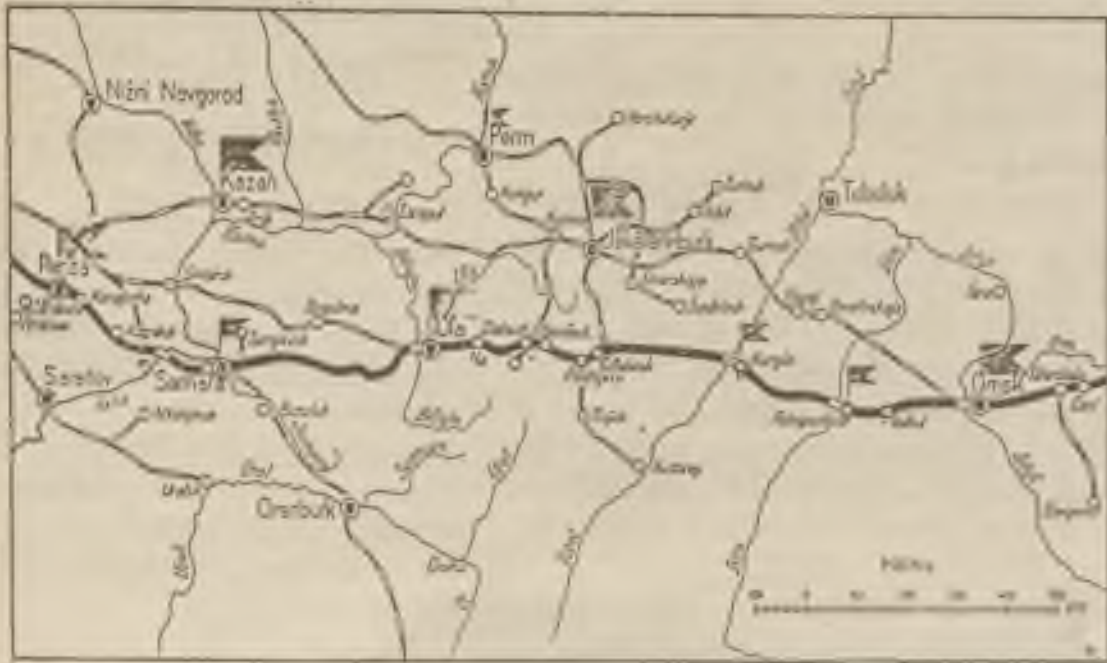

Okusajte typickú juhu československé kuchyne a vynikajúce americké speciality v behalém výbere

3069 S. WOLF ROAD, WESTCHESTER, IL 60154
 (31st Street & Wolf Road — Westbrook Shopping Center)
 Phone: 708-409-1313 • Fax: 708-409-1391

Traditional Czechoslovak food for all tastes and budgets

Dine in or carry out • Catering

Mista, ve kterých byly
československé oddíly.

Jádro, jádro

František Růžička

“Jaderná energetika má budoucnost”... “Jaderná reakce je prokletím lidstva”. Jaderný, jaderná, jaderné...

Otázka jaderné energetiky bude čerit hladinu veřejného mínění ještě dlouhou dobu. Nejméně do té doby, pokud bude nějaký jaderný zdroj v provozu. Podívejme se dnes ve zkratce na několik myšlenek, které zazněly v Praze na mezinárodní konferenci o znečišťování atmosféry a vody ve vztahu k hodnocení životního prostředí.

— V pánevních oblastech severních Čech je totálně zdevastováno těžbou 16.900 ha půdy, přitom peníze jsou jen na malou část rekultivací (ing. Stanislav Sýs).

— Při spalování uhlí s vysokým obsahem arzenu dochází k chronickým otravám (MUDr. Eva Fabiánová).

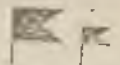
— Vzorky vzduchu v Teplicích potvrzují embryoletální (tj. plod poškozující) působení znečištěného vzduchu. Zejména škodlivé jsou polyaromatické uhlovodíky, vznikající při spalování fosilních paliv (RNDr. Rudolf Šetina).

— Diskuse na téma jaderné energie nemají v budoucnosti smysl. Pálením fosilních paliv uvolňujeme do ovzduší 10 miliard tun NOx ročně. To způsobuje mimo jiné i růst vzdušných proudů a vichřic. Budoucnost má pouze jaderná energetika, ale pouze prostřednictvím tzv. “fúzních reaktorů”. V nové generaci reaktorů bude využíváno přímé slučovací deuteria na helium. D-D reakce bude vyrábět elektřinu bez radiace a bez tepelného mezistupně.

Masožravá bakterie může člověka usmrtit za den

Londýn, Wellington - Tajemná bakterie z rodu streptokoků, která je životu nebezpečná a dokáže dospělého člověka usmrtit během 24 hodin, vzbuzuje v mnoha zemích obavy. Pokračování na str. 12

Pokračování z min. čísla

Důležitější bolševické posádky.

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

SIBIŘ.

Oba žádali

především bezpodmínečné vydání všech zbraní, prý za trest, že u Zlatousta bylo zabito 74 nejlepších vojáků rudé armády. Zlatoustský komisař si vedl zvláště drze, vychloubaje se, že jinak nás rozdrtí silou, že prý již odzbrojil našich 19 ešelonů a pod.; takové byly podmínky a my jsme jich arciť nemohli přijmouti. Zůstatí na stanici Tunguš nebylo také možná, a proto poručík Müller po poradě s důstojníky a vojáky se rozhodl opustit vlak a vydati se pěšky na cestu přes uralské hory a pralesy do Čeljabinska, vzdáleného od Tunguše asi 180 kilometrů. Těžce ranění, kteří musili být zanecháni ve vlaku, dali při tom na jevo neobyčejnou sebeobětovnost, dokazující ostatním, že jest prospěšnější záchrana několika set lidí a pomoc přinesená jim celku, nežli ochrana několika raněných, a to ještě problematická, ba téměř marná. A tak dne 23. května ráno vydali se naši husité bez mapy na neznámou cestu, vzavše s sebou pouze ukořistěné zbraně, plukovní prapor, cenné věci a nejpotřebnější zásoby potravin. Dojemné bylo loučení s raněnými, s nimiž se opětně shledati byla velmi malá naděje. Ponechán byl u nich plukovní archiv a zásoby potravin.

Asi po dvouhodinovém pochodu na jih od stanice Tunguš narazili u vesnice Kuvaši na prvou překážku, rozvodňnou řeku Aj. Hodili do ní ukořistěné kulometry systému Maksim, jež jim byly při chůzi velmi na obtíž. Po obtížném přechodu řeky a dvou horských hřbetů vybrali v divoké přírodě místo k nocování. Druhého dne ještě za šera vydali se na další pochod. Asi za 12 hodin narazili na vesnici Veselovku, kdež našli přes řeku Aj most. To jim značně usnadnilo cestu. Nepokládajíce za výhodné nocovati ve vesnici, přešli ještě dvě horská pásma a teprve potom uložili se ke krátkému oddechu. Dne 30. května ráno putovali dále. Kolem poledne dorazili až do vesnice Muldaševa. Její baškyrské obyvatelstvo je s radostí a pohostinsky přivítalo a vypravovalo jim přímo neuvěřitelnou zprávu, že Češi postupují z Čeljabinska na Zlatoust a že prošli již 40 km vzdáleným městečkem Miasem. Poněvadž zpráva tato byla skutečně pravděpodobná, byl vyslán do Miasu s jedním Baškyrem dobrovolc Bār. Vrátili se teprve po půlnoci s jedním ruským důstojníkem pro ostatní. Potvrzení zprávy, že Mias je opravdu náš, působilo na umdlené bratry přímo kouzelně. Touha býti opět u svých pomohla jim urazití zbývajících 40 km v dešti, ač byla cesta ještě ztížena třikrát přechodem rozvodňných řek. Večer dne 31. května oddechovali již po svém hrdinném pochodu v půvabném horském městečku Miasu¹⁾.

Slabé hlídky 2. pluku stály na návrší za miaským nádražím. Ráno dne 1. června začali na ně útočiti bolševici zlatoustští. Avšak s pomocí 200 mužů štábního ešelonu 1. pluku pod velením praporečika Havla po celodenním boji na Měchové hoře byli rudogvardějci bodákovým útokem úplně rozprášeni, zanechavše v našich rukou 3 kulometry, mnoho zbraní a zajatců. Naše ztráty byly 14 mrtvých a 13 raněných. Mezi prvními padlými byl též miláček všech hudebníků a zpěváků, praporečik Jaroslav Novotný, kapelník 1. pluku a hudební skladatel.

Ač za krátkou dobu přišly rudým větší posily, projevovali již málo aktivity. Ke 14. červnu vyklidili bez boje stanice Syrostaň a Turgujak a ustoupili ještě dále k Zlatoustu. Dne 25. června jsme obsadili beze ztrát stanici Uržumku a zastávku Tuganaj a hned v noci na 26. června náš předvoj vnikl do Zlatousta: Ani zde ruští nekladli vážného odporu. Jsouce již úplně demoralisováni, prchali na západ k Berďaui, odkudž ustupovali dvěma směry: na Kuzino k Jekatěrinburku a na Ufu, pronásledováni jsouce našimi. Jejich útek byl tak rychlý, že za Zlatoustem u zastávky kuzinské zanechali 10 ešelonů, z nichž jen část se jim podařilo

¹⁾ Mias má asi 40.000 obyvatelů. Jsa se všech stran obklopen horami, jest z hlavních nalezišť zlata, platiny, mědi a mnohých drahých chemikálií. Má velkou továrnu na pilníky.

spáliti. Ukořistili jsme tam 2 děla s 1000 nábojů, několik set ručních granátů, několik kulometů, z nichž tři byly poškozeny, mnoho pušek a patron, polních kuchyní a technického nářadí.

Za rozjezdem Kuzinským bolševici silně poškodili trať; byla však za velmi účinné pomoci železničního personálu a místního obyvatelstva rychle opravena, takže jsme 27. června obsadili uzlovou stanici Berďauš a Kuzinský závod, ležící na řece Kuza na odbočce Berďauš-Kuzino-Jekatěrinburk. Nepřítel, přestav opět na zničení trati a mostu, ustoupil na stanici Mursalimkino.

Po obsazení Berďauše naše vojsko spolu s ruskými dobrovolci pronásledovalo bolševiky po obou tratích: k Ufě i ke Kuzinu. Trať Berďauš-Kuzino umožňovala odchod bolševického centra z Jekatěrinburku, na nějž současně se konal postup s jihu podél trati Čeljabinsk-Jekatěrinburk.

Pokračování na str. 12

1. KRÁTKÝ PŘEHLED VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V RUSKU.

15. června 1994 12 Denní Hlasatel

Ale hlavní úsilí zatím bylo naměřeno na postup po magistrále směrem k Ufě za účelem spojení s penzenskou skupinou, o jejichž herojských bojích a vítězném postupu na východ již dlouho docházely zcela určité zprávy.

Dne 30. června byla na magistrále našimi částmi obsazena stanice Vjazovaja. Byly konány četné výpravy do okolí Zlatoust, a to na žádost místního obyvatelstva k pochytní rozběhlých bolševických band, jež loupeží a vraždou prodlužovaly svoji existenci. Došlo k boji u Ust-Katavy, v němž bolševikům veleli rakouští důstojníci. Druhý den večer byla obsazena zastávka Jachino a následující den časně zrána se počal náš postup na stanici Kropačevo 3. rotou útočného praporu, 1. praporem 3. pluku a jízdní skupinou výzvědnou. Bolševici, nevyčkavše útoku, již v noci panicky utekli. Příčina byla jasná, neboť přišla zpráva, že předvoj povolžské skupiny jest již v 54 verstách na stanici Aša-Balašovská. Zbytky bolševických oddílů, jsouce tísněny s obou stran, se rozutekly zanechavše v našich rukou bohatou kořist.

Historický okamžik setkání obou našich skupin nastal dne 6. července v den smrti národního mučedníka mistra Jana Husi, v 7 hodin 30 min. před večerem na stanici Miňjar, kamž na dresině přijeli dva vyzvědači 4. pluku se srbským vojákem. Oznámili, že z Aši-Balašovské již vyjíždí naproti předvoj poručíka Švece. Brzo do Miňjar dorazil broněvik skupiny čeljabinské. Plukovník Vojevčovský¹⁾ s podkapitánem Žákem a 20 vyzvědači, kteří se již dříve probrahl od Kropačeva do Miňjar, vstoupili do broněviku, aby jeli vstříc přijíždějícímu obrněnému vlaku skupiny penzenské. Asi 2 km za stanici Miňjar uslyšeli hvízdání vlaku. Odpovídajíc ze své lokomotivy jeli zvolna dále. Za několik minut bylo viděti bližící se broněvik 4. pluku. S hromovým a jásavým »hurá« a »nazdar« vítali se bratři, tak dlouho od sebe odloučení.

Zdar nástupu čeljabinské skupiny na západ a spojení s vojsky poručíka Čečka bylo značně umožněno dobytím města Trojicka dne 18. června. Bylo již poznamenáno, že v Trojicku v době našeho vystoupení byla dosti velká posádka rudých, dobře vyzbrojená a opatřená válečnými potřebami, ježto Trojick byl ze středisek bolševických vojsk, operujících proti vzbouřeným kozákům, které vedl ataman Dutov. Město Trojick leží na trati, jdoucí z Omska; trať ta odbočuje na jih od magistrály na stanici Poletajevo. Trojick jest vzdálen od Čeljabinska po dráze asi 130 km. Z Trojicka vychází ještě odbočka na jihovýchod do Kustanaje v délce 160 km a důležitý trakt²⁾ na východ na Verchně-Uralsk-Sterlitamak.

Lze pochopiti, že bezpečnost operací, směřujících k rychlému dostižení spojení s povolžskou skupinou, byla závislá na dobytí Trojicka. Proto hned po vzetí stanice Poletajevo naše poměrně nepatrné oddíly rozvinuly činnost podél trati na jih. K větší akci mohlo dojiti

¹⁾ Podplukovník Vojevčovský příkazem armádního sboru č. 58. ze dne 11. června byl povýšen na plukovníka, ponechán v hodnosti velitele 3. pluku a čeljabinské skupiny, ale na dobu nepřítomnosti generálmajora Diterichse byl jmenován zatímním náčelníkem štábu československého armádního sboru.

²⁾ Jako v bývalém Rakousku císařská silnice, ovšem daleko horší.

teprve po dobytí Omska a po spojení s tou skupinou, když kromě uvolnění některých našich částí přidružovaly se k nám i menší oddíly kozáků. Společně s nimi zahájen postup na Trojick. Již dne 14. června česko-ruské části zahaly nepřítel až k Trojicku a vnikly dokonce i na nádraží, avšak vinou kozáků, kteří nevyplnili závčas bitevní úkol, byly donuceny poněkud ustoupiti.

Tímto úspěchem byli bolševici značně povzbuzeni. Jádro jejich tvořili maďarští a němečtí zajatci, organisovaní svými důstojníky. Tito v horečném elivatu opevňovali město ze severu a chránili ho od západu, aby při eventuálním neúspěchu mohli uniknouti po traktu do města Verchně-Uralska. Narychlo cvičili posily, které přibýly z Kustanaie a Verchně-Uralska. Celkové jejich síly byly okolo 4000 mužů.

Boj o město se započal o jedné hodině noční na 18. června. Náš nástup bral se dvojím směrem: podél trati ze severu a obchvatnou kolonou ze západu, aby nepříteli byl odříznut ústup po traktu. Obchvatná kolona byla vyslána již o dva dny dříve. Ona též začala útočiti. Po tříhodinovém úporném boji bolševici byli rozprášeni. O úpornosti boje svědčí velké ztráty na obou stranách. Pouze v městě bylo nalezeno přes 500 mrtvů rudých. Naše části měly 14 mrtvých a 30 raněných. Velitel bolševických vojsk Sudakov i jeho náčelník štábu byli ubiti. Uprchnouti se podařilo jen menšímu oddílu rudých po dráze na Kustanaj, ostatní se úplně rozutekli. Ukořistili jsme přes 5000 pušek, 10 kulometů, 5 bombometů, mnoho patron a dělových nábojů, mnoho lokomotiv, obrněný automobil a mnoho jiného válečného materiálu.

Po dobytí Trojicka byl vypraven menší oddíl směrem na Kustanaj, avšak tam místní obyvatelstvo okolo 25. června již samo se vzbouřilo proti sovětské vládě, která byla donucena prchnouti i se zbytky rudé armády, a selský újezdný sjezd zvolil si zatímní komitét lidové vlády.

Takovým způsobem nebezpečí z jihu bylo odstraněno úplně a naše síly uvolněny pro postup na Zlatoust.

b) Boje skupiny penzenské.

Vojska, jejichž velení bylo výkonným výborem vloženo na poručíka Čečka, velitele 4. československého pluku, měla téměř 8000 mužů. V této skupině, jejíž situace byla velmi ztěžována nejméně očekávanou agitací vnitřní, byl 1. československý pluk (bez plukovního štábu), celý 4. a záložní pluk (později přejmenovaný na 9. československý pluk), 1. dělostřelecká brigáda, inženýrská rota jakož i eselon pekárny I. divise.

Masožravá bakterie může člověka usmrtit za den ■■■

Ve Velké Británii usmrtila sedm lidí, objevila se však i na Novém Zélandu. V Nizozemsku nákaze podlehl od roku 1992 již 21 z celkového počtu 132 infikovaných lidí.

Výskyt zhoubné nemoci byl poprvé zaznamenán v anglickém hrabství Gloucestershire, kde infekci, přenášenou lidskou krví nebo hleny podlehly tři lidé.

Zmíněné streptokoky za určitých dosud ne zcela objasněných podmínek rozkládají lidské maso rychlostí až 2,5 centimetru za hodinu a mohou napadeného do 24 hodin usmrtit. Podlé lékařů končí nemoc smrtí v 10 až 20 procentech případů.

Obvyklým postupem při jejím léčení byl rychlý chirurgický zákrok, při němž byla napadená tkáň odstraněna. Následné podávání vysokých dávek nitrožilních antibiotik mělo zlikvidovat veškeré škodlivé organismy, které po operaci v těle pacienta zůstaly. Pokud je nemoc včas odhalena, lze ji ve většině případů léčit penicilinem.

z českého tisku

Věřící sekty Svědci Jehovovi odmítají v nemocnici transfúze

Kadaň (hv) - Lékaři v kadaňské nemocnici jsou znepokojeni tím, že stále více pacientů odmítá transfúzi krve. Od začátku roku se transfúzi vzepřelo už patnáct lidí a jeden pacient kvůli tomu dokonce zemřel. Ředitel nemocnice Josef Mašek řekl, že v tomto případě ani to, že pacient podepsal prohlášení, v němž se transfúze vzdal, nezbavuje lékaře právní odpovědnosti za jeho smrt. Odpůrci transfúze patří vesměs mezi věřící náboženské sekty Svědci Jehovovi, jejíž zákony tento zákrok zakazují. Tato sekta má v okolí Kadaň silnou pozici. Kadaňský sbor, který působí v Kadani a v Klášterci nad Ohří, čítá kolem stovky aktivních členů a přibližně stejné množství příznivců.

Lékařům odmítání transfúzí komplikuje léčbu, a jak se ukázalo, může mít i tragické následky. "V případě zemřelého Arnolda M. se nedalo nic dělat. Měl nemocná játra a krvácel do zažívacího ústrojí. Opakovaně však odmítal transfúze, což ho stálo život.

z českého tisku